Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 432
Marți 17 iunie 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

TOȚI ÎN PRODUCȚIE!

In cursul săptămînii trecute, la toate Institutele agronomice din țară ca: Timișoara ,Cluj, Craiova și Iași, au avut loc întîlniri ale absolvenților promoției 1958, cu cadrele didactice, reprezentanți ai organelor locale de partid și ai Comitetelor regionale și orășenești ale U.T.M. unde au discutat despre planurile de viitor și despre activitatea pe care o vor desfășura tinerii ingineri agronomi.

Cu acest prilej, rectorii Institutelor le-au vorbit absolvenților despre sarcinile privind înfăptuirea transformării socialiste a agriculturii și obținerea de recolte bogate. Apoi în toate Institutele a fost citită călduroasa scrisoare adresată absolvenților de către tov. Ion Cozma, ministrul Agriculturii și Silviculturii și chemarea lansată de absolvenții Institutului agronomic „Nicolae Bălcescu" din București: „Toți absolvenții promoției 1958 în producție". Peste tot absolvenții Institutelor agronomice s-au alăturat chemării, angajîndu-se să lucreze neobosiți pe ogoarele patriei pentru a contribui cu priceperea, munca și elanul lor tineresc la înflorirea agriculturii noastre. Totodată, absolvenții Institutelor agronomice au trimis conducerii Ministerului Agriculturii și Silviculturii telegrame prin care se angajează să muncească acolo unde vor fi repartizați.

Iată mai jos, telegrama absolvenților promoției 1958 a Institutului agronomic „Dr. Petru Groza" din Cluj, adresată tov. Ion Cozma, ministrul Agriculturii și Silviculturii:

Tovarășe ministru,

Absolvenții Institutului agronomic „Dr. Petru Groza" din Cluj, seria 1958, am luat cunoștință la Institut, joi 12 iunie 1958, de apelul pe care l-ați adresat noii promoții de ingineri agronomi și medici veterinari. Timp de 5 ani ne-am străduit să ne însușim cunoștințele teoretice și practice din domeniul profesiei pe care ne-am ales-o. Acum a sosit momentul să valorificăm aceste cunoștințe în activitatea de producție. Vă asigurăm, tovarășe ministru, că sîntem hotărîți să muncim în unitățile agricole în care vom fi repartizați, depunind toate eforturile pentru întărirea și dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii.

ABSOLVENȚII CELOR DOUĂ FACULTĂȚI ALE INSTITUTULUI AGRONOMIC „DR. PETRU GROZA"-CLUJ, PROMOȚIA 1958.

Toată grija bunei desfășurări a muncilor de recoltare

Dacă pleci cu trenul în aceste zile spre Turnu Severin și călătorești prin Cîmpia Dunării, din loc în loc te întîmpină minunatul tablou al tarlalelor investmîntate în strai auriu. În unele raioane din regiunile București și Craiova, muncitorii din gospodăriile de stat, colectiviștii și întovărășiții au și început recoltatul orzului de toamnă. Nu vor trece multe zile, și strînsul grînelor se va intensifica în numeroase regiuni.

Dar, pentru ca recolta de cereale din acest an să fie adunată în magazii într-un timp scurt și fără pierderi, este necesar ca oamenii muncii de pe ogoare să acorde toată atenția pregătirii temeinice a acestor lucrări și începerii recoltatului la vreme. A lăsa lanurile pîrguite de orz, secară și grîu nesecerate la timp, a aștepta — cum s-a mai întîmplat anul trecut în unele locuri ca mai întîi „să se înconvoaie spicul" — înseamnă a pierde uneori la hectar 400—500 kg. de boabe și chiar mai mult.

Pentru a preîntîmpina astfel de situații, se impune în primul rînd a se lua măsurile tehnico-organizatorice necesare folosirii la recoltare a întregii capacități de lucru a mașinilor. Fiecare secerătoare-legătoare, fiecare combină și batoză trebuie să fie reparată și recepționată în așa fel, încît să existe garanția că va putea lucra în vara aceasta, cu întregul ei randament.

În această privință, trebuie să arătăm că din păcate pregătirea utilajului agricol este încă rămasă în urmă în multe S.M.T.-uri și gospodării de stat. În regiunile Stalin, Suceava și Cluj, combinele tractate din gospodăriile de stat sînt reparate numai în procent de 36—40 la sută. In S.M.T.-urile din întreaga țară, batozele au fost reparate pînă acum numai în procent de 66,1 la sută, iar combinele 56,10 la sută. La unele S.M.T.-uri cum sînt: Sînnicolaul Mare — Timișoara, Mărtinești-Galați, Ștefan cel Mare-Bacău, Coțușca-Suceava și altele, s-a reparat numai un foarte mic număr de batoze, secerători-legători sau combine.

De aceea, se impune ca conducerile unităților agricole de stat unde există încă astfel de situații să ia măsurile cuvenite în vederea terminării reparațiilor în cel mai scurt timp, la mașinile ce vor fi folosite la recoltat. Ceva mai mult: este necesar ca acolo unde reparațiile au fost terminate, să fie revizuit în amănunțime fiecare agregat, ca astfel să fim siguri că el va funcționa în cele mai bune condițiuni.

O atenție deosebită trebuie să acorde unitățile agricole de stat temeinicei instruiri a mecanizatorilor și mînuitorilor de secerători-legători, batozarilor, coșarilor etc. In acest an va trebui să se țină seamă de faptul că unele culturi păioase avînd paiul mic, e necesar ca aparatul de legat să fie bine potrivit spre a se evita pierderile.

În acest an, vor lucra pe ogoarele gospodăriilor de stat și S.M.T.-urilor încă 7.000 de tractoare noi, 4.000 de combine de cereale păioase ca și prese de balotat paie fabricate în țara noastră. Departamentul gospodăriilor de stat a organizat o temeinică instruire a mecanicilor șefi din unitățile sale, trimițînd în acest scop la Trusturile regionale un important număr de ingineri specialiști. Se impune însă ca în cadrul fiecărei gospodării de stat și S.M.T., problema instruirii mecanizatorilor să fie privită cu toată seriozitatea, organizîndu-se imediat lecțiile teoretice și practice cu toți tractoriștii cărora li se vor reparti-

(*Continuare în pag. a 4-a*)

Un sfert de veac de la înființarea stațiunii experimentale Valul Traian

Nu știu dacă prin anul 1933 vreun ziar o fi anunțat că la Valul Traian a luat ființă o Stațiune Experimentală Agricolă a Dobrogei, care avea menirea să elaboreze cele mai bune metode agrotehnice pentru ridicarea producției de cereale în această parte a țării. In schimb, cîțiva ani mai tîrziu, o parte din ziarele vremii apărau interesele hrăpărețe ale cîtorva moșieri care rîvneau la cele 15 ha teren ce le primise stațiunea, ponegrind totodată munca singurului ei cercetător de atunci. Cît privește rezultatele obținute pe atunci de această stațiune, ele n-au fost cunoscute, rămînînd doar simple piese la dosar.

Activitatea stațiunii a luat un avînt deosebit de abia în anii regimului democrat-popular. Avînd sprijinul partidului stațiunea s-a organizat pe baze noi, iar apariția în Dobrogea a primelor mlădițe ale socialismului a pus în fața ei sarcina de a contribui la lărgirea și dezvoltarea continuă a sectorului agricol socialist, la întărirea acestuia.

...Am asistat zilele trecute la aniversarea a 25 de ani de la înființarea acestei stațiuni. La festivitate s-au citit telegrame și scrisori de mulțumiri venite din toate colțurile regiunii. Am ales una dintre ele: este a colectiviștilor din Valea Seacă, raionul Medgidia, în care aceștia arată că încă de la înființarea gospodăriei, stațiunea I.C.A.R. Valul Traian i-a ajutat la întocmirea planului de producție, la realizarea de loturi semincere. Astăzi, întreaga suprafață de păioase a gospodăriei este însămînțată cu sămînță bună, adaptată la condițiile de climă și sol. Pentru prima dată gospodăria a folosit porumbul „Romînesc Dobrogean" realizat de stațiune. „Dacă gospodăria noastră a devenit o unitate fruntașă, se spunea în scrisoare, în care valoarea zilei-muncă a crescut pînă la 40 de lei, aceasta se datorește în mare măsură sprijinului acordat de stațiune. De aceea, transmitem colaboratorilor ei un salut tovărășesc, urîndu-le noi succese în muncă".

A trecut un sfert de veac de la înființarea stațiunii. De atunci și pînă acum, în practica agricolă a Dobrogei au intrat nu mai puțin de 80 de cercetări și experiențe. In acest fel, visul primului cercetător romîn din anul 1933 s-a împlinit: Stațiunea Experimentală Agricolă Valul Traian a devenit un for științific al agriculturii dobrogene.

De ce numai 47 la sută?

Sîntem la mijlocul lunii iunie, dată la care prașila I-a trebuia să fie terminată în majoritatea regiunilor din țară. Cu unele mici excepții însă, această lucrare este mult rămasă în urmă în comunele din raionul Ploești. Excepțiile se pot întîlni la gospodăriile colective din Șirna sau Aricești, la întovărășirile agricole din Negoiești, Popești și altele, care în prezent execută prașila a II-a la porumb, floarea-soarelui, cartofi și sfeclă de zahăr. Și țăranii muncitorii cu gospodărie individuală din comunele Baita Doamnei, Aricești, și Cocorăștii-Colți, sînt pe terminate cu prașila I-a, mulți dintre ei începînd și prașila a II-a.

Din păcate însă, pe întreg raionul Ploești executarea lucrărilor de prășit lasă mult de dorit: Din cele 42.357 ha semănate în primăvară cu culturi prășitoare, aci nu au fost prășite decît 20.930 ha. Din cele 38.999 ha porumb, nu au fost prășite pînă zilele trecute decît 18.566 ha, adică abia 47 la sută din plan.

In comunele Mănești, Cojasca, Poenarii-Apostoli de exemplu, întreținerea culturilor prășitoare bate pasul pe loc. Pe tarlalele acestor comune deși porumbul a răsărit de mult și a crescut mărișor, este năpădit de buruieni. La Mănești nu au fost prășite decît 69 de hectare cu porumb din cele 943 ha, abia 8 ha cu cartofi și numai... unul cu floarea-soarelui! Era cazul ca aci, în urma ultimelor ploi căzute, (care au înlesnit și creșterea buruienilor în culturi), comitetul executiv al sfatului popular comunal (președinte Costaș Florian) să ia toate măsurile pentru intensificarea ritmului de întreținere a culturilor. Dar după cum arată însăși cifrele, acest lucru nu s-a făcut. Tehnicianul agricol Nicolaie Untaru din comuna Mănești, în loc să cerceteze zi de zi starea culturilor și să-i îndrume pe țăranii muncitori să grăbească prășitul, stă mai tot timpul la sediul sfatului popular. Nu e de mirare că și pe tarlalele celor două întovărășiri din Mănești culturile se află neprășite pe mari suprafețe. Același lucru se poate spune și despre comunele Cojasca și Poenarii-Apostoli.

De rămînerea în urmă a prășitului în raionul Ploești sînt vinovați în mare măsură și cele 2 S.M.T.-uri, — Bărcănești și Buda — care nu au executat prășitul mecanic decît pe suprafețe mici.

Socotim că este necesar să fie luate grabnic măsurile ce se impun în vederea lichidării rămînerii în urmă a prășitului.

I. LEȘEANU

PRIMII SNOPI

Intîi trecu apa Dîmbovnicului tractoristul Dobre Herghelegiu. Apoi cel de-al doilea tractorist, Marin Săndulescu, care conducea un UTOS, trecu și el.

Credeau că or să mai zăbovească la încrucișarea drumului de care, ce tăia în două tarlaua de orz de pe cele 185 de hectare de aici. Dar spre bucuria lor „începutul" și fusese făcut. Brigadierul Florea Mihai venise aici mai de dimineață, însoțit de vreo 10 bărbați și femei, cu seceri. Porniseră chiar din drumul de care și seceraseră orzul „la colțuri" pe o adîncime de vreo doi metri, atît cît să poată intra lesne în lan, agregatele compuse din tractor și secerătoare-legătoare.

Tractoristul apăsă pe accelerator nu fără oarecare emoție. El era doar primul mecanizator din gospodărie care dădea în acest an semnalul bătăliei recoltării. Și poate se simțea și intimidat de muncitorii care-l priveau adunați ciorchine în drum, gata să pornească pe urmele mașinilor, la adunatul snopilor. Dar cele cîteva clipe de emoție fură biruite ușor. In curînd, paletele roșii ale secerătorii-legători prinseră să se învîrtească ritmic. Prindeau firele înalte și aurite de orz, le plecau într-o clipită aducîndu-le în dreptul cuțitelor mașinii, inodătorul își făcea datoria și din drum, oamenii vedeau cum snopii grei și bine legați la mijloc, erau svîrliți spre stînga, pe miriștea verzuie. Din cînd în cînd, supraveghetorii celor două secerători — tractoriștii Mincu Florea și Ciuran Stelian — priveau atenți înainte mînuind cu grijă manetele de ridicare și coborîre a hederului și rabatorului ca astfel orzul să fie secerat cît mai de jos cu putință.

...Am poposit la tarlaua cu orz a gospodăriei pe înserate, a doua zi, cînd cei doi tractoriști seceraseră de acum aproape 60 de hectare. Cît vedeai cu ochii, miriștea era plină de snopi. Dar muncitorii agricoli îi adunau și îi clăiau de zor: veniseră și alți cîțiva mecanizatori de la centrul gospodăriei care daseră o mînă de ajutor. Nu de altceva dar se hotărîse ca ei să lucreze cu aceleași tractoare în schimbul de noapte, la arat. Pregătiseră plugurile lîngă vagonul de cîmp al mecanizatorilor aflat la capătul tarlalei. Și doreau ca în acea seară chiar, să înceapă lucrul.

Am stat puțin de vorbă îndeosebi cu Herghelegiu Dobre. El m-a asigurat că în următoarele 4 zile, vor termina neapărat de secerat și celelalte 120 de hectare ale gospodăriei de stat Mîrșa, regiunea București.

AL. RAICU

COMUNICAT cu privire la ședința plenară a Comitetului Central al P.M.R.

Intre 9 și 13 iunie a.c. a avut loc ședința plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn.

Plenara a ascultat și a dezbătut raportul Biroului Politic al C.C. al P.M.R. asupra îndeplinirii hotărîrilor Congresului al II-lea al partidului cu privire la creșterea rîndurilor partidului, politica de promovare a cadrelor și reglementarea compoziției sociale a partidului.

Plenara a apreciat că partidul a obținut în această direcție rezultate de seamă. In hotărîrea adoptată se subliniază necesitatea de a se manifesta cea mai mare grijă pentru întărirea organizatorică a partidului, întărirea continuă a unității și disciplinei de partid, ridicarea nivelului politico-ideologic al membrilor și candidaților de partid, combaterea revizionismului și a tuturor influențelor ideologiei burgheze, pentru combaterea împăciuitorismului față de orice abateri de la normele vieții interne de partid și de la disciplina de partid, de la linia și hotărîrile partidului.

Plenara a dezbătut măsurile în vederea apărării proprietății socialiste, adoptînd hotărîri corespunzătoare.

Plenara a ascultat informația delegației C.C. al P.M.R. și a guvernului Republicii Populare Romîne, care a participat la Consfătuirea de la Moscova a reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările participante la C.A.E.R. și la ședința Consiliului Politic Consultativ al Pactului de la Varșovia. Plenara a aprobat activitatea delegației R. P. Romîne și a exprimat acordul său deplin față de hotărîrile adoptate.

Plenara a aprobat poziția luată de Biroul Politic al C.C. al P.M.R. față de programul Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia, adoptat de Congresul U.C.I.

Plenara a adoptat o serie de măsuri organizatorice. Tovarășul Ion Gheorghe Maurer, membru supleant al C.C. al P.M.R., a fost trecut în rîndurile membrilor Comitetului Central. Tovarășii Isac Martin, Vasile Vîlcu, Mihai Burcă, Gheorghe Necula au fost cooptați în rîndurile membrilor supleanți ai C.C. al P.M.R

Plenara a reales Comisia Controlului de Partid, în următoarea compoziție: Constantin Pîrvulescu — președinte; Dumitru Coliu — vicepreședinte; Ion Vințe — vicepreședinte; Gheorghe Arsene — secretar; Anton Moisescu, Clement Rusu, Ion Guran — membri.

13.VI.1958

Dragoste și recunoștință

Exprimînd sentimentele de dragoste și prietenie față de Uniunea Sovietică și armata sa eliberatoare, în semn de recunoștință pentru ajutorul internaționalist acordat poporului romîn în lupta pentru eliberarea sa de sub jugul fascist, Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne a emis un decret pentru conferirea de Ordine ale Republicii Populare Romîne unor ofițeri din unitățile Armatei Sovietice, staționate pe teritoriul țării noastre.

Prin același decret se conferă Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist" întregului personal militar și civil al acestor unități.

In diverse localități din țară cu prilejul unor întîlniri emoționante, oamenii muncii își iau rămas bun de la glorioșii ostași sovietici care se întorc în patrie. Muncitori, țărani, intelectuali, tineri și bătrîni, transmit ostașilor și ofițerilor sovietici mesajul prieteniei nețărmurite a poporului nostru față de popoarele sovietice, față de Marea Uniune Sovietică și glorioasa ei armată.

Acum, cînd ostașii sovietici se întorc în patrie, toți ne amintim cu emoție de acele zile istorice ale primăverii și verii lui 1944, cînd Armata Sovietică zdrobind prin grele lupte hoardele fasciste, a pășit pe pămîntul țării noastre ca armată eliberatoare. După istoricul act de la 23 August trupele romîne au luptat cot la cot cu glorioasele armate sovietice pentru sfărîmarea hitlerismului. Pe cîmpul de luptă s-a călit și s-a cimentat prietenia dintre cele două armate și popoare. Marea forță a acestei prietenii s-a vădit cu prisosință după ce tunurile au amuțit. Ajutorul economic, politic, diplomatic, ajutor multilateral și frățesc pe care Statul Socialist ni l-a acordat în cei aproape 14 ani de la eliberare, a avut o însemnătate uriașă pentru dezvoltarea liberă și independentă a țării noastre. Oamenii muncii își exprimă acum, cînd ostașii sovietici se reîntorc în patrie, prețuirea față de armata sovietică, credincioasă apărătoare a păcii, își exprimă dragostea și recunoștința nețărmurită față de poporul sovietic.

★

La Galați, ostașii sovietici comsomoliști s-au întîlnit cu tinerii muncitori din oraș. Pionierii, prezenți la această întîlnire, au oferit ostașilor sovietici, florile recunoștinței.

La Galați și Brăila ca și la Focșani și la Iași, domnește atmosfera caracteristică zilelor de mare sărbătoare.

Fîlfîie înfrățite drapelele sovietice și romînești. Multe clădiri sînt împodobite cu ghirlande de verdeață, iar pe balcoane sînt așezate covoare. Pretutindeni întîlnești chemări în limbile rusă și romînă în cinstea marii prietenii a popoarelor noastre pe care le unește comunitatea de interese și năzuinți, măreața cauză a socialismului și păcii.

La Galați, încă de dimineață, mii de cetățeni în straie de sărbătoare, cu buchete de flori, se îndreptau spre locurile manifestărilor.

Printre manifestanți sînt muncitorii de la întreprinderile IPROFIL „Dunărea", țărani muncitori, dornici să mulțumească ostașilor sovietici care în anii de după război le-au venit frățește în ajutor la muncile cîmpului, ostași și ofițeri ai armatei noastre populare mîndri de tradiționala frăție de arme romîno-sovietică.

Pentru a participa la festivitățile prilejuite de plecarea trupelor sovietice au sosit la Galați tovarășii: Chivu Stoica, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului de Miniștri, Gheorghe Apostol, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului Central al Sindicatelor, general colonel Leontin Sălăjan, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., ministrul Forțelor Armate, Atanase Joja, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul Învățămîntului și Culturii, Avram Bunaciu, ministrul Afacerilor Externe, Ion Cozma, ministrul Agriculturii și Silviculturii, Octav Livezeanu, vicepreședinte al A.R.L.U.S., Carol Loncear, adjunct al ministrului Industriei Grele, general maior Ioan Șerb, adjunct al ministrului Afacerilor Interne, Dionisie Ionescu, șeful Ceremonialului de Stat.

De asemenea a sosit A. A. Epișev, ambasadorul Uniunii Sovietice la București.

In tribuna special amenajată au luat loc oaspeții din Capitală și conducătorii organelor locale de partid și de stat

Muzicile militare sovietică și romînească reunite au intonat Imnul de Stat al R.P. Romîne și Imnul de Stat al U.R.S.S.

Tov. Anton Stoianovici prim secretar al comitetului regional Galați al P.M.R. a deschis mitingul arătînd că oamenii muncii s-au întrunit la această mare sărbătoare a prieteniei pentru a-și exprima caldele lor simțăminte față de Uniunea Sovietică și față de bravii ostași ai armatei sovietice care se întorc în patrie.

In aplauzele îndelungate ale participanților la miting a luat cuvîntul tovarășul Chivu Stoica.

In numele trupelor sovietice a vorbit generalul maior A. G. Drușcov.

Tov. Constantin Chicoș, muncitor fruntaș la fabrica de piese de schimb C.F.R. a adus militarilor sovietici salutul muncitorimii gălățene.

Din partea soldaților și sergenților din armata sovietică, sergentul Valentin Kuprienko a rostit un cuvînt de bun rămas.

Generalul maior Marcu Stan a transmis trupelor sovietice salutul frățesc al armatei romîne.

Mitingul s-a încheiat cu intonarea „Internaționalei".

A urmat apoi defilarea unor unități ale armatei sovietice și ale armatei noastre populare.

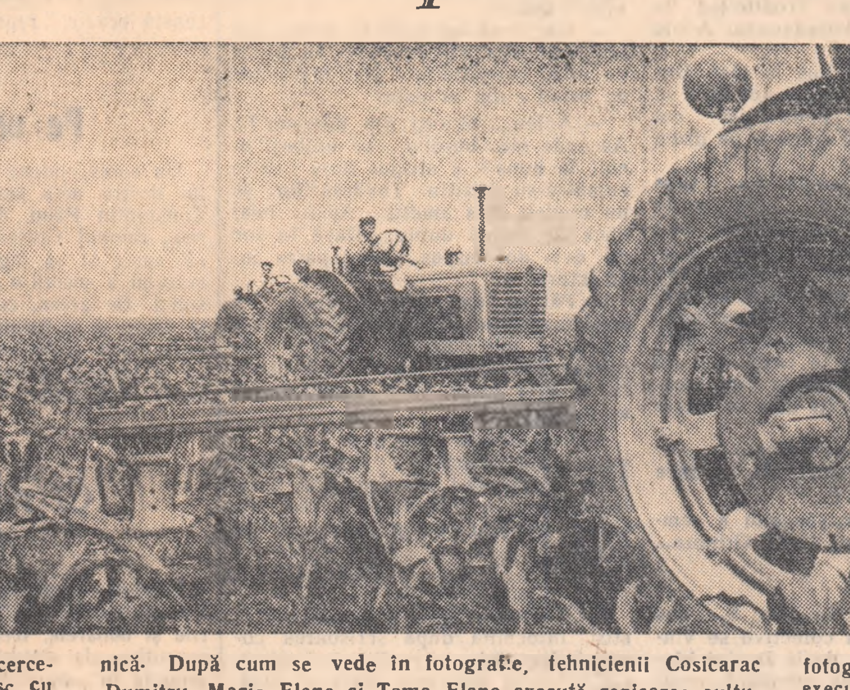
★

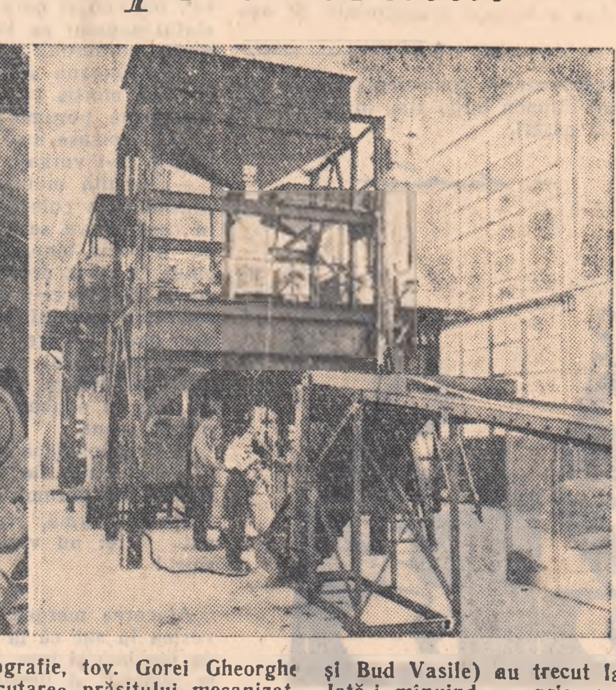
La centrul mecanic Focșani, mecanizatorii au primit cu flori un grup de ofițeri și ostași sovietici veniți să-și ia rămas bun.

Aceleași sentimente de trainică prietenie s-au manifestat la întîlnirile militarilor sovietici cu mecanizatorii de la S.M.T. Florești, cu oamenii muncii de la fabrica „Spicul" și din alte întreprinderi și instituții ale orașului Focșani.

La Institutul de cercetări pentru cultura porumbului

Muncitorii, tehnicienii și inginerii de la Institutul de cercetări pentru cultura porumbului de la Fundulea, muncesc cu sîrguință pentru a pune la îndemîna oamenilor muncii de pe ogoare rezultate cît mai valoroase necesare obținerii unor producții bogate de porumb.

1. In laboratoarele Institutului se desfășoară o muncă rodnică. După cum se vede în fotografie, tehnicienii Cosicarac Dumitru, Maria Elena și Toma Elena execută repicarea culturilor de bacterii.

2. Porumbul dublu hibrid însămînțat în cele mai bune condiții agrotehnice se dezvoltă minunat. Mecanizatorii (în a doua fotografie, tov. Gorei Gheorghe și Bud Vasile) au trecut la executarea prășitului mecanizat. Iată-i mînuind cu pricepere tractoarele UTOS-27 cu cultivatoare suspendate.

3. Institutul este dotat cu utilaje din cele mai moderne. In fotografia a 3-a: instalația de calibrare și tratare a porumbului hibrid.

În sprijinul sporirii producției agricole

În zilele de 14 și 15 iunie a.c., a avut loc la Centrul experimental de îngrășăminte bacteriene de la Băneasa, prima sesiune științifică anuală de comunicări. Au fost de față tov. Ion Cozma, ministrul Agriculturii și Silviculturii, tov. ing. E. Alexe, adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii, oameni de știință și cercetători de la Institutele de cercetări agricole, practicieni din gospodăriile agricole de stat și colective.

In cuvîntul de deschidere, tov. ing. Valentin Gheorghiu directorul Centrului, a vorbit despre activitatea cercetătorilor de aici privind producerea diferitelor îngrășăminte bacteriene, și rezultatele obținute prin folosirea lor. S-a arătat, printre altele, că centrul experimental a fabricat și dat în producția agricolă 4 feluri de îngrășăminte bacteriene: azotobacterinul, fosforobacterinul, nitraginul și silicobacterinul; ele au dat rezultate îmbucurătoare în sporirea recoltelor. Începînd din anul acesta centrul fabrică un preparat bacterian numit lacto bacterin căruia i se prevăd perspective însemnate în folosirea la însilozarea plantelor furajere și așa mai departe.

Au urmat apoi o serie de referate prezentate de cercetătorii centrului, pe marginea cărora s-au purtat discuții. Printre aceste referate amintim pe cele ale tov. ing. V. Negreanu, V. Gheorghiu, Dumitru Negrilă, Ion Bălan.

50 DE ANI DE EXISTENȚĂ

O școală viticolă cu o rodnică activitate

De sus, de pe linia șerpuitoare a căii ferate, bătrînul tîrg moldovean, își oferă o priveliște minunată. Ocrotit de dealuri bogat împodobite cu vii și livezi, Hușii apar ca o imensă mare de verdeață din care răsare cu oarecare cochetărie albeața caselor sub mulțimea acoperișurilor roșii. Ochiul își se plimbă încîntat peste acest peisaj oprindu-se asupra unei clădiri arătoase cu etaj așezată chiar pe dina văii. Este clădirea centrală a școlii profesionale de viticultură. Acum cîteva zile școala a fost centrul atenției și interesului a zeci de delegați veniți de pe toate meleagurile patriei pentru a lua parte la sărbătorirea împlinirii a 50 de ani de existență.

Aspectul prosper de acum al școlii profesionale de viticultură din Huși, cu aleile îngrijite, cu un parc unde cresc într-o minunată îmbinare, arbuști diferiți, pomi ornamentali și fructiferi, răsaduri de flori și trandafiri îți dă cu greu posibilitatea de a o vedea cum arăta școala de acum cinci decenii. În anul 1905 pe un loc părăginit, într-o cocioabă săracă formată din 6 cămăruțe, s-a născut această școală. Lipsită de clădirile necesare școlii, membrii corpului didactic, au dus multă vreme o muncă plină de greutăți. De trei ori directorul școlii a demisionat, în semn de protest, pînă cînd conducerea burghezo-moșierească a fostului Minister al Agriculturii și Domeniilor a aprobat cîteva fonduri pentru construcții, fonduri cu care însă nu s-au putut realiza cele trebuincioase bunei desfășurări a activității școlare. Abia după 23 August 1944, cînd sub regimul de democrație populară agricultura începe o eră nouă de prosperitate și cînd învățămîntul agricol devine un învățămînt de specialitate menit să contribuie efectiv la opera de dezvoltare a agriculturii, statul a acordat fonduri din care s-au construit localuri de laboratoare, sală de lectură, bibliotecă, sală de festivități, sală de mese, locuințe pentru muncitori, ateliere etc.

Pregătirea cadrelor

În anii regimului burghezo-moșieresc școala a fost absolvită în medie de 15 elevi anual. Acești absolvenți, deși puțini la număr erau recrutați în cea mai mare parte dintre fiii de bogătași, care după terminarea școlii se întorceau în propriile lor gospodării, folosind învățătura căpătată numai în interesul lor personal. Ceilalți se angajau în podgoriile boierești. Cu totul alta este situația acum în anii de democrație populară. Pentru a pătrunde tainele viticulturii, sînt trimiși aici fii de țărani colectiviști, muncitori din gospodăriile de stat, care pînă mai ieri nici că se puteau gîndi la așa ceva.

În urma condițiilor create de către statul nostru democrat-popular mulți dintre absolvenții acestei școli au urmat studii superioare, devenind ingineri agronomi. Printre aceștia se află inginerul C. Matran, care lucrează în prezent la stațiunea I.C.A.R., Crăciunei, regiunea Stalin la obținerea unei șampanii romînești superioare. În acest scop el studiază componența sursei de drojdie Sauvignon Crăciunel I pe diferite vinuri din țară. De asemenea Petre Ene — fost elev al școlii din Huși experimentează producerea materialului săditor viticol pe alte căi decît cele clasice (asupra acestei probleme vom reveni în coloanele ziarului nostru). Cu 7 ani în urmă, elevul Aurel Popa a intrat în producție. Muncind ca tehnician viti-pomicol al secției agricole a raionului Vaslui el a căutat să pună în practică cele învățate în școală pentru refacerea și dezvoltarea sectorului viti-pomicol al raionului. Astfel, a organizat plantarea a 125.000 pomi altoiți, dînd asistență tehnică la plantare și îngrijire în fiecare comună din raion. La gospodăria colectivă Prilești a inițiat și îndrumat înființarea unei școli de viță. A îndrumat de asemenea pe colectiviști și țăranii muncitori din raion de felul cum să lucreze viile pe rod, cum să le ferească de dăunători etc. Asemenea exemple de fruntași în munca de refacere și dezvoltare a patrimoniului viti-pomicol din țara noastră se pot da mulți din foștii elevi ai acestei școli.

Știința — cheie a succeselor

Paralel cu munca de pregătire a cadrelor, colectivul de muncă al școlii din Huși a căutat să cunoască condițiile de dezvoltare a viticulturii locale și din împrejurimi și astfel să ajute cît mai eficace refacerea viilor distruse de filoxeră. În acest scop profesorii au desfășurat o largă activitate științifică, ajungînd la rezultate ce îmbogățesc studiul viticulturii nu numai din țara noastră ci și de peste hotare. Dintre lucrările științifice mai importante făcute în cele cinci decenii cităm printre altele studiul asupra „Rezistenței viței la filoxeră" și „Varietății noi de viță produse prin semințe autofecundate și hibridate" începute cu ani în urmă de inimosul și modestul profesor și director Constantin Hogaș. Aceste lucrări au fost continuate de urmașii săi: profesorii G. Bălțatu, Mardare și alții.

Cercetările de la Huși asupra rezistenței viței la filoxeră, bazate pe amestecul sevei, au dat rezultate deosebit de bune. Soiurile romînești încercate: Băbească Neagră, Coarna Neagră și Albă, Zghihara, Frîncușa și Feteasca Albă și care s-au dovedit a fi mult rezistente decît cele străine se pot folosi să planta cu toată siguranța pe rădăcini proprii în medii identice de sol. Astăzi, cînd partidul și guvernul acordă o deosebită atenție dezvoltării viticulturii din țara noastră, aceste rezultate au o deosebită însemnătate.

Printre realizările școlii se mai numără și cîteva noi soiuri de viță obținute prin semințe autofecundate și hibridare, o colecție de portaltoi, una de pomi fructiferi și hibrizi vegetativi și sexuali între roșii și cartofi.

Realizările acestei școli, amintite aci numai în treacăt, s-au născut din dragostea de a contribui din plin la continua dezvoltare a agriculturii noastre socialiste, atît prin pregătirea de cadre cît și prin ridicarea științei pe o treaptă mai înaltă.

La împlinirea a jumătate de veac de la înființare — mai tînără ca nici o dată totuși — școala profesională de viticultură din micul orășel moldovean se dovedește a fi o adevărată „pepinieră" de cadre pentru viticultura republicii noastre.

V. CAZACU

Decada culturii Republicilor sovietice

O CALDĂ MANIFESTARE A PRIETENIEI

Decada culturii Republicilor Sovietice Baltice, care a luat sfîrșit săptămîna trecută, a însemnat prin amploarea și însuflețirea manifestărilor ce le-a prilejuit, o minunată sărbătoare a prieteniei romîno-sovietice.

În timpul decadei în satele și orașele patriei noastre au avut loc peste 4.000 de serbări, conferințe, simpozioane, etc., la care au participat zeci de mii de oameni. La sate, un număr de peste 300 de conferențiari au făcut cunoscut oamenilor muncii de pe ogoare realizările obținute în domeniul construirii socialismului și comunismului de colhoznicii și muncitorii Republicilor Sovietice Baltice.

— M-a impresionat în mod deosebit — a declarat V. Kaipini, ministrul adjunct al Culturii din R.S.S. Letonă, în cadrul unei conferințe de presă care a avut loc la Consiliul general A.R.L.U.S. — însuflețirea cu care au participat la manifestările decadei oamenii muncii de la sate și orașe. Am să dau un singur exemplu. În comuna Vinga, din regiunea Timișoara, peste 400 de săteni, îmbrăcați în minunatele dumneavoastră costume naționale au luat parte la o frumoasă serbare. A avut loc o conferință despre R.S.S. Letonă, după care am asistat la un izbutit concert organizat cu forțe locale. S-au prezentat cîntece ale popoarelor din țările baltice, din alte republici sovietice și cîntece romînești.

Și în alte sate ale patriei noastre serbările ce au avut loc cu acest prilej s-au ridicat la nivelul celei date ca exemplu de tov. V. Kaipini.

Decada a adus un aport prețios la întărirea și mai puternică a prieteniei dintre poporul romîn și popoarele sovietice, membre ale puternicului lagăr socialist.

În întîmpinarea aniversării REFORMEI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

În luna august se împlinesc 10 ani de la reforma învățămîntului, eveniment deosebit de important în activitatea tuturor unităților de învățămînt agricol și silvic de toate gradele. În această perioadă, datorită sprijinului permanent acordat de partid și guvern, s-au obținut succese și realizări însemnate atît în ceea ce privește conținutul învățămîntului, cît și întăririi și dezvoltării bazei sale materiale. Astfel, față de cele 4 facultăți agricole din trecut, astăzi avem în țara noastră 5 institute de învățămînt superior cu peste 5.000 de studenți, 73 școli tehnice și tehnice de maiștri cu aproape 6.000 de elevi și 199 școli agricole profesionale cu peste 21.000 de elevi. De asemenea, în învățămîntul silvic există astăzi o facultate de silvicultură și o secție de industrializare a lemnului cu circa 1.000 de studenți, 6 școli tehnice de maiștri și 14 școli profesionale silvice cu peste 2.500 de elevi.

Paralel cu dezvoltarea învățămîntului, a fost întărită și baza materială. An de an, a crescut numărul sălilor de cursuri, al căminelor și internatelor, atît prin construirea de localuri noi cît și prin lărgirea celor existente. Laboratoarele, gospodăriile și atelierele didactice au fost înzestrate cu material didactic, tractoare și mașini agricole de tot felul.

In acești ani, s-au perfecționat cadrele didactice și s-a ridicat nivelul întregului proces de învățămînt făcind din învățămîntul agricol și silvic o pepinieră de cadre, care au dat și dau o contribuție de seamă la dezvoltarea agriculturii și silviculturii, la sporirea continuă a producției agricole din țara noastră.

Pentru a se scoate în evidență succesele și realizările obținute de învățămîntul agricol și silvic în cei 10 ani de la reformă, Ministerul Agriculturii și Silviculturii a hotărît ca acest eveniment însemnat să fie sărbătorit într-un cadru festiv începînd cu serbări ce se vor ține în fiecare unitate de învățămînt agricol, organizări de expoziții, organizări de cîmpuri experimentale, amenajări de grădini și parcuri, spații verzi etc și terminînd cu o consfătuire pe țară a cadrelor didactice din învățămîntul agricol și silvic. In acest scop, conducerile unităților de învățămînt agricol, cadrele didactice, lucrătorii din învățămîntul agricol și silvic, elevii și studenții sînt chemați să se angajeze într-o întrecere generală pentru obținerea de noi succese în dezvoltarea și întărirea învățămîntului agricol din țara noastră.

Cărțile de la cooperativă

A fost bună inițiativa ca la sate să fie vîndute prin cooperative cărțile de care țăranii au nevoie. Așa stînd lucrurile, vînzătorii de la cooperative au amenajat în magazin un colț al cărților, broșurilor, revistelor și ziarelor: — Mica librărie a satului.

Țăranul care vine să cumpere, de pildă, o sapă ori o coasă, gospodina care își alege o rochie ori o basma, nu trec cu indiferență pe lîngă standul de cărți, reviste și ziare. Chiar dacă nu cumpără de fiecare dată, clienții magazinului își plimbă ochii pe ele, alții își dau cu părerea despre cele citite, stîrnind curiozitatea și interesul celorlalți oameni.

Astfel, cartea de literatură sau broșura agrotehnică își fac loc din ce în ce mai mult la sate, luminînd mintea oamenilor, învățîndu-i să gîndească sănătos și să-și muncească ogorul cu mai mult folos.

Cu toții știm că volumele maestrului Sadoveanu au darul de a înălța sufletește pe cititor, de a-i cultiva sentimente de admirație față de frumusețile naturii, față de trecutul poporului nostru, față de virtuțile oamenilor despre care el scrie. Cine poate nesocoti prețioasele învățăminte cuprinse în broșurile agrotehnice ca de pildă „Cum putem îmbunătăți rasele de oi" sau „Să învățăm din experiența colhoznicilor fruntași în creșterea animalelor"?

INSEMNĂRI

Nimeni!

Așa, de altfel, se explică faptul că foarte mulți țărani și-au format acasă cîte o mică bibliotecă din cărțile cumpărate de la cooperativă. La aceasta a contribuit firește, și vînzătorul.

Am avut ocazia însă să constat că nu toți vînzătorii de la magazinele cooperativelor cinstesc cărțile, broșurile și revistele primite spre vînzare. Lutman Baloș, gestionarul cooperativei de consum din satul Sintian, regiunea Oradea, este unul dintre aceștia. Ce trist e să vezi că toate cărțile date spre vînzare la cooperativa din Sintian sînt îngrămădite (probabil că au fost răsturnate cu coșul) în chioșcul în care e sînt casierița. Aspectul e e cît se poate de urît; scopul pentru care au fost scrise și trimise la cooperativa din Sintian atîtea cărți folositoare este nesocotit. Și dacă mai avem în vedere că majoritatea acestor cărți sînt scrise în limba maghiară pentru populația satului care vorbește această limbă și care pe vremea burghezo-moșierimii era împiedecată de a citi în limba maternă, nu se poate trece cu vederea nepăsarea gestionarului Lutman Baloș față de acest bun de preț care este cartea.

Cărțile de la cooperative trebuie să fie păstrate bine, căci în felul acesta ele atrag atenția cumpărătorilor.

RADU SANDU

ANGAJAMENTE INDEPLINITE

Contracte de cereale încheiate cu cooperativele

In ultima vreme au avut loc conferințele uniunilor raionale ale cooperativelor de consum. Participarea unui mare număr de delegați — țărani cooperatori — la aceste conferințe, a demonstrat cît de mult interesează pe aceștia bunul mers al cooperativelor de consum din care ei fac parte.

Conferințele raionale — eveniment de mare însemnătate în viața cooperativei de consum — au constituit un puternic imbold în munca de achiziții și contractări de produse agro-alimentare. Așa, bunăoară, în cinstea conferinței raionale, cooperativele de consum din raionul Mediaș au încheiat contracte cu producătorii pentru 541 vagoane de cartofi, 52 vagoane de grîu, 49 vagoane de porumb și floarea-soarelui, 5900 kg. de lînă. De asemenea, cooperativele din raionul Caracal au contractat cu producătorii (membrii gospodăriilor colective, ai cooperativelor agricole de producție, ai întovărășirilor și cu țăranii muncitori cu gospodărie individuală) peste 35 vagoane de grîu și porumb din recolta acestui an. Asemenea exemple se pot da și din alte raioane, ceea ce dovedește cu prisosință via activitate desfășurată atît de lucrătorii din cooperație cît și de țăranii muncitori contractanți.

Achiziții de produse agro-alimentare

Nu încape îndoială că sistemul de valorificare pe calea achizițiilor a surplusului de produse agro-alimentare oferă producătorilor avantaje. In cinstea conferințelor raionale, producătorii și-au luat angajamentul că vor vinde la centrele de achiziții ale cooperativelor de consum cantități tot mai mari de grîu, porumb și alte produse. Astfel, țăranii muncitori din comunele raionului Corabia au vîndut în ultimele zile premergătoare conferinței 25 vagoane de cereale, predarea lor la baza de recepție din Corabia avînd loc chiar în ziua cînd s-a deschis conferința, iar cei din raionul Caracal au valorificat la cooperative peste 16 vagoane de grîu și porumb. Deosebit de important este faptul că în ultimele două luni, producătorii au valorificat la cooperative aproape 2.600 vagoane de cartofi, iar pînă în ultimele zile, ei au vîndut la cooperative peste 31 vagoane de cireși și peste 12 vagoane de căpșuni.

Preluări din contracte; contractări de cartofi; recoltă nouă

Pînă la începutul lunii iunie, contractanții cu unitățile cooperativei de consum au predat aproape 100 vagoane de legume și zarzavaturi de sezon, precum și mari cantități de miere, lînă etc.

Cunoscînd avantajele contractării cartofilor, producătorii au încheiat contracte cu cooperativele de consum pentru cantitatea de peste 20.750 vagoane de cartofi din recolta acestui an. Cele mai multe contracte au încheiat producătorii din regiunile Stalin și Autonomă Maghiară.

PE ȘANTIERUL JURNALELOR ȘI FILMELOR AGRICOLE

Cu o punctualitate demnă de laudă, Studioul Cinematografic „Alexandru Sahia" trimite la începutul fiecărei luni, în întreaga țară „Jurnalul agricol". Proiectat pe ecranele cinematografelor din căminele culturale, caselor de cultură raionale, caravanelor, jurnalul și-a cîștigat în cei 8 ani de la înființare o meritată prețuire în rîndurile țărănimii muncitoare.

Dacă s-ar totaliza vreodată numărul kilometrilor parcurși de-a lungul și de-a latul țării de către echipa de regizori și operatori ai jurnalului, cifra ar fi de-a dreptul impresionantă. Și e firesc să fie așa. Deși cu „apariție" lunară, el trebuie să fie ancorat în actualitate, să aducă în fața spectatorului evenimentele cele mai semnificative din cursul lunii respective. Ba uneori, cînd necesitățile o cer, apare și cîte o „ediție specială" realizată bineînțeles într-un timp record.

O scurtă privire asupra temelor din cele șase numere ale jurnalului apărute de la începutul anului și pînă acum, dovedește preocuparea vădită a colectivului de a aborda probleme interesante, educative, menite să îmbogățească cunoștințele spectatorilor cărora li se adresează. „Noi terenuri redate viticulturii", „Viața păstrăvului", „Într-o familie de colectiviști din Moldova", „O gospodărie colectivă milionară", „Ocrotirea vînatului", „Acțiunea patriotică de contractare a cerealelor", „Ciuperci de cultură", Cum să construim o platformă de gunoi", „Aspecte de la cursurile agrozootehnice", „Brichete fumigene pentru combaterea brumei", „Creșterea puilor de o zi", „Sămînța de porumb hibrid", „Întovărășirea agricolă din Camăr", „Cultura forțată a legumelor la G.A.S. Dunărea", „Noutăți din creșterea oilor" etc.

Bineînțeles că subiectele au fost mult mai numeroase decît scurta înșiruire de mai sus. În cadrul jurnalului agricol au fost prezentate bunăoară, portretele a numeroși fruntași din agricultură, s-au popularizat noile tipuri de mașini produse de industria noastră, s-au prezentat cu competență o serie de metode noi agrotehnice. Trebuie menționată de asemenea, rubrica „De peste hotare", în cadrul căreia se prezintă cele mai noi realizări din domeniul agriculturii din Uniunea Sovietică și țările de democrație populară.

În tematica jurnalului agricol au existat însă și o serie de lipsuri dintre care cea mai principală a fost slaba oglindire a sectorului socialist din agricultură. Pe baza învățămintelor consfătuirii de la Constanța, colectivul de aici a înscris în planul numerelor viitoare ale jurnalului, o serie de probleme interesante pentru a căror înfăptuire s-a și trecut pe teren. Publicul spectator de la sate va putea viziona astfel — între altele: „La o stație experimentală din Bărăgan", „A 9-a aniversare a G.A.C. Slobozia-Mîndra", „O stație model de irigat", „Prășitul chimic la porumb", „Din experiența Eroului Muncii Socialiste Constantin Adochiței", „Noi mașini pentru lucrări în vii", „Apărarea pădurilor împotriva incendiilor", „O cooperativă agricolă de producție din regiunea Craiova", etc. În plus vor apare două „ediții speciale" ale jurnalului agricol, una în luna iulie despre o brigadă model din G.A.C. Topraisar, a doua în august, intitulată „Cine a ieșit mai bine la socoteală", în care sînt puse, față în față, rezultatele muncii unui colectivist și a unui țăran muncitor cu gospodărie individuală.

Se va asigura de asemenea, — amănunt neglijat înainte pînă acum — jurnalului a noutăților din agricultura de peste hotare.

În ceea ce privește filmele agricole, trei echipe de regizori și operatori se află în momentul de față pe teren în plină „campanie" de lucru. Regizorul Mihai Botăreanu și operatorul Constantinescu Sofronie turnează în diferite S.M.T.-uri filmul „Întreținerea tractoarelor UTOS". Regizorul Paul Cojocaru și operatorul Dumitru Gheorghe se află la Institutul de cercetări pentru cultura porumbului de la Fundulea, unde realizează filmul „Semănatul și întreținerea culturilor de porumb". În sfîrșit, a treia echipă formată din regizorul Dumitru Dădărlat și operatorul Niculae Oprișan, lucrează la filmul „Producerea materialului săditor la vița de vie". Etapele de realizare a tuturor acestor filme se întind de-a lungul întregului an agricol.

Alte cîteva scenarii se află în faza de definitivare și vor intra într-un interval mai mult sau mai puțin îndelungat în producție.

După cum se vede, pe șantierul jurnalelor și filmelor agricole lucrul este în toi. În calitate de simpli spectatori, ne exprimăm dorința de a le vedea cît de curînd pe ecrane.

S. LEONARD

INFORMAȚII

Sîmbăta trecută a avut loc la Craiova sărbătorirea împlinirii unui deceniu de activitate a Institutului Agronomic din localitate.

La festivitate au luat parte tovarășii Marin Stancu, adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii, acad. prof. Gh. Ionescu Sisești din partea Academiei R. P. Romîne, Gheorghe Dop, secretar al Comitetului regional Craiova al P.M.R., Ion Moangă, președintele sfatului popular regional, reprezentanți ai primei promoții de ingineri, ai studenților, precum și studenți din alte Institute agronomice din țară.

Profesorul dr. Alexandru Buia, rectorul Institutului a arătat că în cei 10 ani de existență, Institutul a pregătit 1422 ingineri agronomi și mecanici. Numărul actual al studenților este de 6 ori mai mare decît cel existent la înființarea Institutului. In acest timp, au fost create 32 laboratoare, o bibliotecă cu peste 66.000 volume, 3 cămine cu o capacitate de 700 locuri. De asemenea, Institutul are o grădină botanică de 17 hectare, precum și numeroase cîmpuri de experiență pe mai mult de 300 hectare.

Cu acest prilej, Institutul Agronomic din Craiova a primit denumirea de „Institutul Agronomic Tudor Vladimirescu".

★

Zilele trecute, Editura Politică, Editura Agro-Silvică, Editura Tineretului, E.S.P.L.A. și Editura Tehnică împreună cu Direcția Difuzării Cărții, au organizat o consfătuire cu presa, privitoare la problemele popularizării cărții. In cadrul consfătuirii, editurile arătate mai sus, au arătat felul în care au fost popularizate diferite cărți în ultimele luni. Tot cu această ocazie, reprezentanții ziarelor și ai diferitelor edituri au avut un rodnic schimb de păreri asupra mijloacelor de popularizare a cărții în presă. De asemenea, s-a mai discutat și despre posibilitățile îmbunătățirii pe viitor a conlucrării dintre serviciile de popularizare și propagandă a cărții din edituri și Direcția Difuzării Cărții și redacțiile ziarelor, în scopul unei mai bogate tratări în ziare a problemelor cărții politice, agrotehnice, beletristice, etc.

★

Pentru buna asigurare a bazei furajere, Direcția generală a organizării producției animale din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, indică efectuarea culturilor duble de nutreț în miriști. Intrucît ne găsim în preajma recoltatului cerealelor, se recomandă a se lua măsuri din timp pentru asigurarea semințelor necesare și pregătirea terenului imediat după recoltare.

★

In zilele de 13 și 14 iunie a avut loc la Orașul Stalin o consfătuire cu tema: „Extinderea culturilor forțate de legume — stabilirea celui mai potrivit tip de seră" organizată de Consiliul Central A. S. I. T. și Filiala A.S.I.T.-Stalin. In cadrul consfătuirii s-a discutat despre situația actuală și perspectivele de dezvoltare a serelor și răsadurilor cu încălzire tehnică, sistemele constructive și materiale folosite în executarea serelor etc. Cu acest prilej au fost vizitate și serele de la gospodăriile colective din Hălchiu și Ghimbav.

Vești de la corespondenți

Zi de zi sosesc la redacția noastră scrisori de la corespondenții voluntari. Unii dintre ei ne vestesc despre realizările frumoase obținute de tineretul satelor noastre sau despre activitatea organelor agricole.

CORESPONDENTUL I. TRIFU, de pildă, ne informează că pentru îmbunătățirea pășunii comunale un grup de pionieri ai școlii din comuna Smîrdioasa, regiunea București, sub îndrumarea tov. Maria I. Oculeanu, instructoare superioară de pionieri, au curățit de scaeți și mărăcini peste 50 de hectare din suprafața izlazului comunal. Printre cei evidențiați sînt pionierii: Leonida Văituș, Otilia Burcă, Ionel Duță, Mariana Lovișteanu și alții.

CORESPONDENTUL CONSTANTIN FRINCU din comuna Făcăeni, regiunea Constanța, ne scrie despre munca și realizările cadrelor veterinare în lupta de apărare a sănătății animalelor.

În această perioadă, tehnicienii veterinari au vaccinat împotriva pestei și rujetului întregul efectiv de porci și împotriva pestei aviare toate păsările din comună. S-a evidențiat cu acest prilej tov. agent veterinar Sin Cezar, care a vaccinat aproape 20.000 de păsări.

CORESPONDENTUL T. TIRNAVOI de la gospodăria agricolă de stat Rupea, regiunea Stalin, ne scrie despre unele măsuri luate de tehnicienii gospodăriei pentru îndeplinirea planului de producție în sectorul zootehnic. Astfel, pentru realizarea producției de 2.800 litri lapte pe cap de vacă furajată, ei au organizat tabere de vară pentru bovine, au luat măsuri pentru tarlalizarea pășunii în 6 parcele etc. Ca urmare a acestor măsuri a sporit producția de lapte de la 5 litri la 9 litri pe zi de la fiecare vacă. Asemenea tabere de vară s-au organizat și pentru tineretul porcin, bovin și păsări.

● SATIRA și UMOR ● SATIRA și UMOR ● SATIRA ●

HAI, HAI, VINU-I DULCE...

Omul care scoate bani din piatră seacă a avut o nouă idee. Și-a adunat cîteva rude, adică o parte din membrii consiliului de conducere al gospodăriei colective din Tupilați, și le-a strigat cuprins de-o mare bucurie:

— Vin!

— Vin tovarășii de la regiune?

— Nu. Vin de regiune, de la Păunești! Acolo ziceți că nu-i pămînt bun pentru agricultură, că-s dealuri și piatră seacă. Ei bine, noi vom scoate bani din piatră seacă. Cumpărăm de acolo vin cu 5 lei litrul și-l vindem aci cu 10 lei. Cîștigul îl împărțim între noi. Vreți?

— Mai întrebi? Dar in ce aducem vinul? În căciuli?

— De transportul vinului se ocupă Vizitiu.

— Vizitiul de la șaretă? O să cărăm vin cu șareta tocmai de la Păunești, de la 250 km depărtare?

— Nu frate. Nu vizitiul de la șaretă, ci Vizitiu Niculae, cumătrul meu, magazionerul. El o să ia frumușel mașina gospodăriei colective, benzină tot de-acolo ca să nu ne coste nici un ban, și o să care cu ea vin.

— Tovarășe președinte, a îndrăznit să-l întrerupă un membru din consiliu, mie mi-e frică, zău. Avem de prășit porumbul. Gîndiți-vă, sînt pînă la cîmp atîția km la dus, atîția la întors. Cu mașina trebuie să cărăm oamenii la cîmp...

— Oamenii pot merge și pe jos. Vinul nu, că n-are picioare!

Așa a hotărît președintele. Și așa a rămas... Mașina va face curse regulate Tupilați—Păunești transportînd vin. Dar ce te faci de acte? Dacă e vreun control pe drum?

Omul care scoate bani din piatră seacă are iar o idee. Fixă ea, dar bună.

— Tovarășe nu transportăm cu mașina vin, ci boabe, cereale. Facem acte pentru cereale.

— Cereale în butoi?

— Păi ce, dacă vreau să le pun în butoi n-am voie? Convingem cîțiva oameni să se înscrie pe-un borderou pentru a-și cumpăra grîu sau porumb și gata... Trimite-ți-l la sfatul popular pe Focșăneanu. Acolo vizăm borderoul.

...Focșăneanu s-a dus la sfat. Dar o ținea morțiș că n-are nevoie să transporte porumb, pentru că cel care-l chemase nu-i spusese pe drum despre ce-i vorba...

— Ascultă măi omule, i-a spus președintele colectivei... ia-ți acolo în casă cîțiva saci de porumb să-i ai, că prind bine. Și i-a făcut cu ochiul că de-a dreptul nu putea să-i spună despre ce-i vorba față de președintele sfatului popular comunal... Sau dacă nu vrei, semnează pentru noi. Transportul nu te costă nici un ban... Și pentru osteneala c-ai iscălit, din ce aducem îți dăm și d-tale o damigeană.

— O damigeană de porumb?

— Nu frate. De spirt. Nu se face spirtul din porumb?

Pînă la urmă, Focșăneanu a semnat. Vrei nu vrei, bea Grigore... spirt!

★

Afacerea mergea în plin. S-a dus vestea în sat că la colectivă se vinde vin bun și tare, de la Dealul Mare-Păunești și lumea cumpără, cumpără. Cîrciumar e însuși președintele Ion Borș, adică omul care scoate bani din piatră seacă și din butoi. Vinde vinul pe gustate. Adică la fiecare sticlă sau damigeană pe care o vinde, gustă cîte-un pahar, ca să fie convins că-i de aceeași calitate, că n-a schimbat cineva vinul din butoi.

În fața cîrciumarului s-a oprit un om cu cisme, cu șapcă, cu servietă de piele...

— D-ta ai adus damigeană, sau pui vinul de-a dreptul în servietă?

— N-am adus nici o damigeană. Eu am venit...

— Și eu am venit, l-a întrerupt președintele... Și încă un venit frumușel... Și începe să cînte: „Hai, hai, vinu-i dulce".

— Dar dacă bei mult te duce,... i-a răspuns omul cu servieta de piele. Eu nu-s cumpărător.. Sînt instructor de teren... din minister

— Aoleu... Sînteți din minister?... Ascunde mă, butoiul... ce holbezi ochii la mine? a strigat Borș către cumătru-su Vizitiu. Tovărășeilor, să nu credeți că-s amețit... Aș fi beat dacă aș vedea dublu... Dacă în loc de dvs. doi eu aș vedea patru instructori.

— Păi eu am venit singur! i-a spus instructorul. Căutam gospodăria colectivă din comuna Tupilați, regiunea Bacău. Dar văd că am nimerit în altă parte, la o cîrciumă. Mi se pare că...

— Gospodăria colectivă... Aci e gospodăria colectivă... Ați nimerit bine... căuta să-l convingă Ion Borș. Instructorul o ținea morțiș că-i cîrciumă. Nu știu ce-o fi ieșit pînă la urmă...

ION GOJA

N. R. Partea întîia a acestei povestiri, întocmită după scrisoarea corespondentului nostru Ilie Columban, s-a petrecut întocmai. Sfîrșitul însă, pînă la ora cînd închidem ediția, încă n-a avut loc. Sperăm să se petreacă în curînd și sfîrșitul, pentru că toate relele au un sfîrșit!

★

Datorită neglijenței agentului veterinar în combaterea bolilor la animale, în comuna Făurei, raionul Filimon Sîrbu s-au înregistrat în ultima vreme însemnate pierderi la păsări.

PROFESORUL: Care sînt cei mai mari dușmani ai păsărilor domestice?
ELEVUL: Paraziții, păsările răpitoare și... și agentul nostru veterinar.

Desen de N. CLAUDIU

Pe urmele materialelor nepublicate

Un corespondent voluntar al ziarului nostru ne-a sezisat că pădurarul Constantin Păun, din comuna Măldureni, raionul Curtea de Argeș, în loc să apere și să îngrijească pădurea statului a socotit-o ca pe un bun personal. De aceea, cu știrea lui, zilnic se tăiau și se furau lemne, distrugîndu-se fără milă pădurea. Bineînțeles că în timp ce pădurea se ruina, veniturile pădurarului creșteau.

Direcția silvică Pitești, căreia i-a fost trimisă această sezisare, ne comunică că în urma cercetărilor făcute s-a constatat că cele sezisate de corespondentul nostru voluntar sînt adevărate.

Pădurarul Constantin Păun a fost sancționat prin desfacerea contractului de muncă și trimiterea lui în fața justiției pentru a-și primi pedeapsa ce o merită.

O nouă organizare a piețelor, tîrgurilor și oboarelor

Potrivit unei recente hotărîri a Consiliului de Miniștri, piețele, tîrgurile și oboarele, trec de la comitetele executive ale sfaturilor populare regionale în administrarea comitetelor executive ale sfaturilor populare orășenești, ale raioanelor de oraș și comunale, pe teritoriul cărora funcționează. Acestea se vor preocupa pe viitor de îmbunătățirea bazei tehnico-materiale a piețelor și oboarelor prin efectuarea de lucrări de pietruire, pavare, amenajare, construcții, dotarea lor cu utilajul necesar, de organizare a bîlciurilor și tîrgurilor, precum și de participări active a comerțului socialist în centrele publice de desfacere.

Oameni vrednici

Organizîndu-şi bine munca în brigăzile de cîmp, colectiviştii din satul Ghimpaţi, comuna Polana, raionul Slobozia, au terminat seceratul rapiţei pe întreaga suprafaţă de 25 ha. Săptămîna aceasta, dacă timpul va fi prielnic, vor începe treieratul rapiţei cu batoza S.M.T.-ului Ciulnita.

La aceeaşi gospodărie a început zilele acestea şi seceratul orzului de toamnă.

CU RESURSE LOCALE

După consfătuirea de la Constanţa, membrii gospodăriilor colective din raionul Tecuci au luat în discuţie printre altele şi situaţia creşterii animalelor în gospodăriile lor. Opt gospodării colective printre care cele din comunele Drăgăneşti, Furceni, Cudalbi, Munteni, Tecuci, Cozmeşti şi altele, au hotărît ca împreună să construiască din resurse locale un adăpost la care aceste gospodării să trimită cîte un număr de porci pentru creştere şi îngrăşare.

In acest scop li s-au dat în apropierea colectivei „8 Martie" din Drăgăneşti, un teren din islazul comunal unde există resurse de apă.

La amenajarea acestor adăposturi au participat toţi colectiviştii. Sute de colectivişti ca Iacob, Gheorghe Zaharia, Sandu Hamoceanu şi arhitectul constructor de la secţia agricolă a raionului Tecuci, lucrau de zor la înălţarea construcţiilor.

Dar nu numai cei din Drăgăneşti erau pe şantier, ci şi cei din Furceni, Munteni, Tecuci etc., care transportau cu carele şi cu autocamioanele nuielele şi lemnăria necesară construcţiilor. Clădirile au fost terminate. In prezent colectiviştii şi-au adunat la un loc un număr de peste 500 de porci pe care îi vor creşte şi îngrăşa în comun.

I. GH

PAREREA UNUI OM DE RÎND

Cîinele hămăi de cîteva ori, repezindu-se furios către poartă. O femeie slăbuţă, cu obrazul prelung, ieşi pe bătătură şi-l alungă cu o jordie. Intrai în curte şi, fără a-i mai da răgaz să mă privească, îi strînsei mîna cu căldură.

— Mamă Stană, bine te-am găsit. Ce mai faci? Mă mai recunoşti?

Femeia se dădu un pas înapoi, mă privi lung, parcă a mirare şi nedumerire, apoi obrazul uscăţiv i se îmbujoră uşor şi în ochii căprui, limpezi, pîlpîi o undă de lumină.

— Cum să nu, maică, îmi aduc aminte. Ai fost pe la noi acum cinci ani, cînd abia înfiinţasem gospodăria.

Aşa era. In urmă cu cinci ani, într-o zi de toamnă, poposisem în Ilişeşti, sat de prin părţile Sucevei, în casa colectivistei Stana Stoian. Mama Stana, căci aşa învăţasem a-i spune, după cum îi spuneau copiii, purta ca şi acum o rochie groasă, de culoare închisă, avea ca şi acum mînecile suflecate şi muncea, ca şi acum, toată ziulica. Muncea să-şi crească copiii. Din cei doisprezece, cîţi născuse şi crescuse (pentru asta primise Medalia de Mamă Eroină), mai avea atunci pe lîngă casă vreo şase. Restul erau răspîndiţi prin ţară: cel mare — ofiţer, unul muncitor la o fabrică de confecţii, altul meseriaş la o întreprindere de industrie grea, o fată activistă...

— Acuma mi-au zburat aproape toţi de lîngă mine, începu ea a-mi povesti, în timp ce pregătea baie o fetiţă dolofană. Au venit la rînd nepoţii. Am pîn-acum vreo cinci, mînca-i-ar bunicuţa.

Şi, după ce-şi scăldă nepoata, după ce linişti puii, şi viţelul, şi toate orătăniile din ogradă, mama Stana îşi puse testemel curat şi-mi zise:

— Acuma, hai degrab' pe la colectivă... Să vezi ce-i şi pe-acolo...

Tăiarăm de-a dreptul un maidan, ocolirăm nişte ogrăzi şi intrarăm într-o livadă. Mama Stana mi-a spus părerea ei deschisă şi nepărtinitoare asupra mersului gospodăriei colective.

— Dacă ar fi să ne gîndim la ce avem astăzi, faţă de acum cinci ani, am putea să ne lăsăm cu leacă nasul sus; căci în ăst timp am făcut şi noi destule lucruri frumoase. Ţi-aduci aminte? La început puţine vite. Grăunţele colectivei le ţineam pe-acasă, prin magaziile şi pătulele oamenilor. De atunci ne-am ridicat şi noi un grajd, o magazie, un saivan, o remiză şi un pătul... Am pornit-o de la un porc, o vacă şi un viţel. Şi-acum...

— Acum cîte aveţi? am întrebat nerăbdătoare.

— Vaci şi porci nu avem. Avem aproape 300 de oi.

— Şi de ce nu mai creşteţi vaci şi porci? Sînteţi doar într-o regiune bogată... Cereale, păşuni, fîneţe...

— Ştiu şi eu? rosti cu ciudă femeia. Cică nu sînt rentabile. Aşa spun cei din conducerea gospodăriei. Du-te de-i întreabă, mă îndemnă ea spre poarta care se afla deschisă. Eu am o leacă de treabă pe la magazin.

Şi abia după ce am răsfoit şi cercetat împreună cu contabilul, moş Ion Biala, registrele cu cifre şi date, abia după ce am cunoscut părerea vicepreşedintelui Anton Prelipceanu, a preşedintelui şi chiar a secretarului organizaţiei de partid, am înţeles ciuda mamei Stana.

Şi i-am dat dreptate. Iată ce se întîmplase. In 1953, gospodăria colectivă din Ilişeşti îşi încropise binişor o fermă zootehnică — zece vaci cu lapte şi zece scroafe de prăsilă. Un început promiţător. Dar vacile cereau îngrijire. Doreau şi ele, săracele, pe lîngă ciocanii uscaţi pe care-i găseau în fiecare zi în iesle, un pumn de grăunţe, o mînă de furaje. Cine să le dea însă? Gospodăria nu prea băga în seamă acest sector de producţie. Aşa s-a făcut că la sfîrşitul anului cu chiu cu vai s-a ajuns la o producţie de numai 10.000 litri de lapte. Cît despre scroafe, acestea au adus gospodăriei un venit şi mai mic. In 1954 vacile au adus o producţie de 6.400 litri de lapte. Iar de la scroafe ce să mai vorbim. Iarăşi un an în care ferma zootehnică n-a adus mare lucru.

Dar ce să mai lungim vorba. In loc să ia măsuri de îmbunătăţire a muncii, conducerea gospodăriei a purces la desfiinţarea sectorului zootehnic, adică la vînzarea animalelor. Vacile, în majoritate, au fost cumpărate de colectiviştii. Şi minune! Acasă, în grajdurile personale ale colectiviştilor nu s-au mai arătat nerentabile. Vaca lui Ion Biala, contabilul gospodăriei dă la o mulsoare 10—12 litri de lapte. Iar a bătrînului grădinar Gheorghe Heghiu tot atît.

— In gospodărie nu sînt rentabile nici vacile şi nici porcii. Noi creştem oi. Ele ne dau mai puţină bătaie de cap, spune adesea vicepreşedintele Anton Prelipceanu.

E adevărat. Oile dau mai puţină bătaie de cap. Şi sînt şi rentabile. De pe urma lor, gospodăria a avut în 1957 un venit de 52.000 lei. Dar dacă nu desfiinţau fermele de porci şi vaci, şi dacă mai încasau şi de pe urma lor o asemenea sumă ar fi fost rău?

In timp ce ne întorceam înapoi spre casă, i-am cerut părerea în această problemă mamei Stana, „om de rînd" al gospodăriei.

— Sigur că n-ar fi fost rău, maică, mi-a spus ea.

Aş vrea să cer acuma şi părerea organelor raionale din Gura Humorului. Oare nu-i şi vina lor că într-un raion bogat în păşuni şi fîneţe, raion cu pricepuţi crescători de animale gospodăria colectivă din Ilişeşti — n-are nici măcar o fermă de vaci?

STELA NEAGU

In loc de 280 parcele, o singură tarla

Lucrînd pămîntul la un loc şi cu mijloace mecanizate, 35 de familii din satul Frumuşei, raionul Buhuşi, au reuşit să obţină la hectar recolte mult mai mari decît ţăranii care muncesc individual. La grîu, de exemplu, anul trecut recolta medie a individualilor a fost întrecută cu 1.030 de kg la ha. Acest lucru a făcut ca întovărăşirea din Frumuşei să primească într-una noi cereri de înscrieri.

Azi pămîntul celor 145 de familii din satul Frumuşei formează o singură tarla. Frumuşei este astfel primul sat complet cooperativizat din raionul Buhuşi.

TACHE VASILACHE
corespondent

Membrii gospodăriei agricole colective „Gh. Doja" din comuna Borş, raionul Oradea, au amenajat de curînd o staţie de irigare pentru udatul grădinii de zarzavat.

In fotografie: Colectivistul Laioş Carol supraveghind pompatul apei.

STIULEŢII cu boabe de AUR

Colaborare rodnică între staţiunea de cercetări agricole Studina şi gospodăria colectivă din Traianu

Ilie Crăciun e om bătrîn, trecut de 60 de ani, dar e tare harnic la treabă şi ager la minte. De cînd e colectivist a văzut şi a petrecut multe. Aici, în Traianu, comună din raionul Caracal, 64 de gospodari au înfiripat în urmă cu 7 ani o gospodărie colectivă. Alături de Ene Marin, Pituru Ştefan, Toma Răducanu, Arghele Ilie şi de alţi gospodari din Traianu, Ilie Crăciun a pus umărul la muncă şi aşa vîrstnic cum e, n-a rămas de ruşine. Ce-l mira însă pe moşneag, erau lucrările agricole noi care se făceau în colectivă. Aproape tot trebuia învăţat de la capăt şi asta îl încurca. Nimic din ce ştia el de-o viaţă întreagă nu mai făcea două parale.

Ştia din copilărie că porumbul se rărițează, colectiviştii însă, după sfaturi noi şi după îndrumări din cărţi nu-l mai răriţau. Grîul abia răsărit, în primăvară, îl scărpinau cu boroana, şi grîul, în loc să piară, cum credea moş Ilie, creştea şi mai puternic şi mai bogat în rod. De cîteva ori mai spusese el cîte-o vorbă de duh, rîzînd de atîtea metode noi, dar la o vreme tăcea, muncea şi se bucura grozav cînd vedea ce roade au şi ce venituri ia. Intr-o zi însă, în urmă cu doi ani, n-a mai putut răbda. Ceea ce auzise că vor să facă tovarăşii lui l-a lăsat cu gura căscată.

— Nea Ilie, azi mergem să castrăm porumbul de la Fîntîna lui Stoica, i-a spus brigadierul Ştefan Pituru.

— Cum să castrăm porumbul? Se castrează porcii şi armăsarii, măi Ştefane, da' nu porumbul, a răspuns mirat bătrînul.

— Am vorbit cu tovarăşii ingineri de la staţiunea de cercetări agricole Studina, nene Ilie şi ne-au sfătuit să ne facem şi noi sămînţă hibridă de porumb. Acum avem la Fîntîna lui Stoica două soiuri: Romînesc de Studina şi I.C.A.R.-54. La un soi din acestea două îi smulgem spicul, îl castrăm adică, şi apoi o să-l polenizăm cu polen de la celălalt. Ştiuleţii care vor creşte pe soiul fără spic, vor fi hibrizi simpli şi-i vom semăna la primăvară, — a zis brigadierul.

— Şi face, măi băiete, să ne ostenim atîta?

— Face, nene Ilie. Mi-a spus inginerul Bălan de la staţiune, că dacă-l lucrăm aşa cum scrie la carte, facem 3-4 mii de kg la hectar. Din toată discuţia de-atunci, Ilie Crăciun a ţinut minte mai cu osebire vorbele despre recoltă: 3-4 mii de kg. Voia s-o mai vadă şi pe asta şi de aceea a lucrat cu multă băgare de seamă şi cu mare tragere de inimă şi la castrat şi la polenizat. Toată lucrarea de hibridare se făcea sub îndrumarea inginerului Leon Raibuh de la staţiunea Studina. Colectiviştii din Traianu îl ascultau şi nu-i ieşeau din cuvînt.

Vremea a trecut. In primăvara lui '57, la Valea Spinetului s-au semănat 47 de ha. cu sămînţă hibridă de porumb, obţinută în gospodărie. De cîte ori avea prilejul, moş Ilie Crăciun dădea tîrcoale tarlalei şi mereu îşi amintea vorbele lui Marin Ene, preşedintele gospodăriei.

— Fiecare cuvînt spus de un inginer din Studina e pentru noi colectiviştii un sac de boabe, nene Ilie.

A sosit şi toamna. Moş Ilie a lucrat la recoltatul porumbului din Valea Spinetului cum nu lucrase în viaţa lui. Erau aşa de mîndri ştiuleţii, de parcă erau bătuţi cu boabe de aur. Apoi şi-a spus cuvîntul cîntarul: 5.800 kg porumb boabe la hectar. De faţă era şi inginerul Raibuh, care-i îndrumase tot timpul. Moş Ilie Crăciun i-a strîns mîna şi-a zis tare emoţionat:

— A avut dreptate preşedintele nostru, fiecare cuvînt pe care ni l-ai spus dumneata este pentru noi un sac de boabe; îţi mulţumim din inimă.

Am fost mai zilele trecute la Traianu. Recoltele colectiviştilor ţin pasul cu cele ale I.C.A.R.-ului Studina, pentru că pe şoseaua Frăsinetului mereu vei întîlni o şaretă cu cîte un inginer de la staţiune, îndreptîndu-se spre Traianu sau spre alte sate.

Staţiunea din Studina îndrumă 9 unităţi agricole socialiste care sînt în întrecere. Printre cei mai harnici parcă ar fi tot cei din Traianu care au şi prăşit de două ori porumbul, floarea-soarelui şi sfecla de zahăr şi sînt cu ochii în patru să nu le-o ia alţii înainte, căci vorba lui Toma Răducanu:

— Din sapă şi din ce ştiam eu despre agricultură n-aş fi luat atîtea cîte am luat din colectivă, nici dacă munceam 5 ani la rînd.

Intr-adevăr, Toma Răducanu are dreptate. El a luat atîtea produse pentru zilele-muncă efectuate în gospodărie încît i-a dat mîna să contracteze şi să valorifice prin cooperativă un vagon de cereale.

Colectiviştii din Traianu sînt, cum v-am mai spus, oameni harnici. Ei mai au însă o calitate: ascultă sfaturile specialiştilor şi asta le-a umplut hambarele.

Recoltele lor de anul trecut (2.000 kg grîu la hectar, 3.760 kg la orz, 2.860 la mazăre şi 5.800 kg porumb boabe) au avut mare răsunet şi în mijlocul ţăranilor muncitori cu gospodării individuale. In numai 6 luni din 1957-1958, s-au înscris în gospodăria colectivă din Traianu mai mulţi gospodari decît în 7 ani.

Pentru asigurarea unei puternice baze furajere

O vizită interregională

De curînd, gospodăria agricolă colectivă „23 August" din oraşul Băileşti a avut oaspeţi din 4 regiuni ale ţării: Bucureşti, Ploeşti, Piteşti şi Craiova. In cele 2 zile cît a durat această vizită interregională, delegaţii au avut prilejul să facă un valoros schimb de experienţă. Specialiştii, ingineri şi tehnicieni cu baza furajeră, preşedinţii şi brigadierii din unităţile socialist-cooperatiste au luat cunoştinţă de succesele obţinute de colectiviştii din Băileşti, dar în acelaşi timp şi-au spus şi ei cuvîntul împărtăşind metodele lor de muncă, rezultatele obţinute.

Cu această ocazie au fost prezentate cîteva referate printre care amintim pe cel intitulat: „Ingrijirea păşunilor şi organizarea păşunatului raţional", prezentat de tov. inginer C. Bistriceanu, director general adjunct al Direcţiei generale a Organizării producţiei animale din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii. Apoi au vorbit tovarăşii Zăboi Aurel şi Constantin Pavel despre rezultatele obţinute de învăţămîntul agronomic din Craiova la punctele experimentale Rînca şi Tîmbureşti în problema creşterii producţiei de masă verde la hectar. Alexandru Amza, preşedintele gospodăriei colective — gazdă nu a vorbit prea mult.

— Eu zic că mai bine-i să mergem la faţa locului — a propus el — să vedeţi rezultatele strădaniei noastre! Şi toţi cei de faţă au primit bucuroşi propunerea.

...In 1950, cînd s-a înfiinţat, gospodăria colectivă din Băileşti nu avea decît 4 vite de muncă şi încolo nimic. Indrumaţi de organele de partid şi de stat membrii acestei gospodării şi-au creat an de an ferme zootehnice, au sporit numărul animalelor. Azi se pot mîndri cu rezultatele obţinute. Au fermă de vaci, fermă de porci, crescătorie de păsări, turmă de oi, stupină. Anul trecut au obţinut 2.000 litri lapte de la fiecare vacă furajată, 42 litri lapte de la fiecare oaie, 2 kg lînă în medie pe cap de oaie, 8 purcei de la fiecare scroafă fătătoare şi 130 ouă de la fiecare găină. Socotind veniturile băneşti din anul trecut ale gospodăriei rezultă că 66 la sută sînt provenite din zootehnie. Cum s-a putut ajunge la asemenea rezultate lăudabile. Răspunsul e simplu: asigurarea unei baze furajere corespunzătoare şi buna îngrijire a animalelor. In toamna anului 1956 colectiviştii au însilozat 200 tone nutreţ, iar în primăvara şi vara anului trecut au practicat păşunatul raţional pe păşunea naturală a gospodăriei şi pe conveierul verde. Iată cum şi-a organizat păşunatul vitelor:

5—20 mai: 10 ha secară de toamnă;

20 mai—5 iunie: 15 hectare păşune naturală;

6—21 iunie: 8 ha borceag de primăvară;

21 iunie — 7 iulie: 10 ha iarbă de Sudan etapa I;

8—22 iulie: 10 ha iarbă de Sudan etapa a II-a;

23 iulie — 8 august: din nou pe cele 10 ha păşuni naturale;

9—24 august: 5 ha porumb furajer;

25 august — 9 septembrie: 8 hectare sorg zaharat.

Trebuie amintit că păşunatul nu a fost făcut cu toate vitele laolaltă, ci vacile de lapte au fost separate într-o parte, tineretul bovin pe altă parcelă, oile pe alta. In timp de ploaie vitele au fost hrănite la grajd cu masă verde pentru a nu călca şi înămoli păşunea. Oaspeţii s-au minunat pe drept cuvînt de gardul electric ce se experimentează la această gospodărie. Colectiviştii i-au zis în glumă „păstorul electric". In bună măsură ei au dreptate. Odată pus în funcţiune cu ajutorul unei baterii gardul electric scuteşte pe ciobani de a mai sta lîngă vite să le păzească. Sîrma fixată pe nişte ţăruşi care închid parcela este încărcată cu un curent electric slab. Vitele la atingerea acestei sîrme se retrag imediat şi pasc mai departe liniştite în parcela respectivă. Un lucru nou pentru mulţi dintre delegaţi a fost însilozarea timpurie a nutreţurilor. Anul acesta gospodăria colectivă „23 August" va spori cantitatea de nutreţ însilozat la 250 tone în aşa fel încît să revină 4 tone pe cap de bovină şi 500 kg pe cap de oaie.

Discuţiile, care au urmat, au venit cu multe lucruri noi, s-au făcut propuneri, carneţelele tuturor s-au umplut cu date, metode şi îndrumări. Dar în inima fiecărui îşi făcuse loc şi mai bine hotărîrea de a îmbunătăţi sistemul de furajare a animalelor, de a spori şeptelul. In felul acesta vor duce cu succes la îndeplinire sarcinile trasate de consfătuirea pe ţară a ţăranilor şi lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii ce a avut loc la Constanţa în primăvara acestui an.

A. BABEANU

ANUNŢ

Casa de Economii şi Consemnaţiuni — C.E.C. anunţă că la 30 iunie a.c. va avea loc în Oraşul Stalin, tragerea la sorţi de bază şi suplimentară a obligaţiunilor C.E.C.

La aceste două trageri la sorţi se vor atribui cîştiguri de 100.000 lei, 75.000, 50.000, 25.000 lei şi alte cîştiguri în valoare totală de 2 milioane lei.

Obligaţiunile C.E.C. se pot procura pînă în ajunul tragerii.

De asemenea la 30 iunie va avea loc şi tragerea la sorţi trimestrială a libretelor de economii C.E.C. cu cîştiguri.

Se vor atribui cîştiguri de 250%, 200% şi 100% faţă de soldul mediu trimestrial al libretelor ieşite cîştigătoare.

LA CENTRUL DE VINIFICAŢIE CĂLĂRAŞI

In satele patriei noastre se ridică neîncetat noi construcţii necesare prelucrării produselor din agricultură. Iată în fotografie noua clădire a centrului de vinificaţie din comuna Călăraşi, raionul Gura Jiului, regiunea Craiova.

Tot mai multă carne de porc pentru aprovizionarea populaţiei

O experienţă demnă de urmat

Peste 400.000 de lei beneficiu net, 1 kg. de carne realizat cu 3,93 lei, iată cum s-a soldat activitatea sectorului porcin al gospodăriei agricole de stat Cenei, regiunea Timişoara, anul trecut. Curioasă să aflu cauzele care au determinat aceste succese, m-am adresat tov. ing. Valeriu Tudoran, directorul unităţii.

— Cu doi ani în urmă, a început el să-mi povestească, ne-am gîndit în fel şi chip cum să procedăm ca şi gospodăria noastră să devină rentabilă. Am ajuns la concluzia să creştem şi să îngrăşăm cît mai mulţi porci. Pornind însă de la considerentul că adăposturile moderne sînt costisitoare, iar amortismentul lor excesiv influenţează negativ preţul de cost în primii ani, am hotărît să facem adăposturi simple şi ieftine.

— Aţi reuşit deci să înlăturaţi prima greutate?

— In parte, da, însă unul din cele mai mari neajunsuri era şi consumul prea mare de furaje concentrate.

— Aţi găsit vreo soluţie în această privinţă?

— Da. Aveam de îngrăşat 2.000 de porci din rasa Mangaliţa şi Marele Alb. Bazaţi pe practică, am experimentat sistemul îngrăşării porcului în libertate. Am instalat lotul de purcei într-o tabără de vară, să păşuneze pe o lucernieră. Păşunatul se completa cu nutreţuri concentrate în raport cu greutatea lor. În această perioadă, purceii au stat în adăposturi simple, aşezate lîngă o sursă de apă potabilă. După recoltatul orzului şi mazărei, purceilor li s-a suprimat raţia de concentrate. Ei au păşunat numai pe mirişte, fără a avea în acest timp un adăpost stabil. S-a respectat însă adăpatul lor la ore fixe. În acest anotimp călduros, porcii au păşunat mai mult noaptea, iar ziua s-au odihnit în locuri umbrite. O dată cu micşorarea suprafeţei de mirişte, prin executarea arăturilor de vară, porcii au fost adăpostiţi în jurul şirelor de paie. Cînd am constatat că boabele găsite în aceste locuri sînt pe terminate, am început să obişnuim porcii să consume porumbul verde direct din lan. Aceasta a durat cam 10—15 zile. Însfîrşit, porcii au trecut în faza finală a îngrăşării cînd au fost mutaţi în aceleaşi tabere în care au fost adăpostiţi şi în primăvară. Acolo li s-a administrat o raţie progresivă de porumb, în vreme ce păşunatul s-a redus treptat. Pe scurt, metoda îngrăşării porcilor în tabere de vară, pe care am folosit-o noi, a avut trei faze: a păşunatului pe păşuni naturale sau artificiale, cea a păşunatului pe mirişte şi aceea de îngrăşare cu porumb.

— Mă scuzaţi că vă întrerup, dar aş vrea să cunosc avantajele acestei metode?

— Pentru a ilustra în mod concret avantajele acestei metode de îngrăşare, voi face un calcul. La lotul Mangaliţa s-au economisit 90 de tone de furaje concentrate, iar la Marele Alb 9 tone. Prin folosirea furajelor direct din lan, pentru rasa Mangaliţa s-au economisit 38.000 lei, iar pentru Marele Alb 8.600 lei. De asemenea, prin construirea adăposturilor, s-au economisit 18.000 lei. În total, pentru îngrăşarea porcilor s-au realizat economii de 196.500 lei. Important este faptul că pentru obţinerea unui kilogram de carne au fost necesare doar 2,98 kg concentrate la rasa Mangaliţa şi 4,7 kg la Marele Alb, în loc de 4—5 kg concentrate cîte sînt necesare în mod obişnuit pentru obţinerea unui kg de carne. Făcînd calculele corespunzătoare a acestor economii am constatat că un porc Mangaliţa ne-a adus un beneficiu net de 413 lei, iar unul din rasa Marele Alb 215 lei. Trebuie să mai amintesc şi faptul că pentru lotul de 2.000 de porci a fost nevoie numai de doi oameni: Ion Weissgerber şi Ilie Kovacs, care, împreună cu zootehnistul nostru, Miliutin Mucialov şi medicul veterinar Iosif Wirth, merită toate laudele.

— O întrebare, tovarăşe director, anul acesta folosiţi aceeaşi metodă?

— Da. Vom îngrăşa însă un număr mai mare de porci: 3.000. Aceştia se prezintă bine şi sperăm ca şi în acest an să obţinem producţii sporite şi ieftine de carne, ceea ce va contribui la rentabilitatea unităţii.

...Mi-am luat rămas bun de la tovarăşul director, mulţumindu-i pentru explicaţii. Acum, scriind acest articol m-am gîndit că n-ar fi rău să-i pun titlul „O experienţă demnă de urmat". Ceea ce am şi făcut.

EMILIA CULEA
corespondent

In toiul muncilor

● De curînd muncitorii gospodăriei agricole de stat Corcova din raionul Strehaia, au terminat de executat sapa a II-a pe toate cele 180 ha. de vie. Totodată, folosind din plin cele 40 de aparate de stropit existente, s-a putut face şi stropitul al II-lea, prevenindu-se astfel atacul manei favorizat de ploile căzute în ultima vreme.

● Urmînd exemplul gospodăriei de stat din satul Albeştii Bistriţei, raionul Bistriţa, colectiviştii şi ţăranii muncitori cu gospodării individuale din împrejurimi au început acum să prăşească porumbul pentru a doua oară.

G. BORONTEA şi I. JEICAN
corespondenţi

MAI MULTA ATENŢIE BRIGAZILOR SPECIALE

În anul 1957, la gospodăria agricolă de stat Jegălia a funcţionat o brigadă specială, condusă de mine, care a obţinut recolte cu mult mai mari decît cele dobîndite de către ceilalţi mecanizatori din unitatea noastră. Brigada a întîmpinat însă şi unele greutăţi în muncă (uneori în ce priveşte repartizarea unui utilaj corespunzător, alte ori din cauză că nu s-a ţinut întotdeauna o evidenţă clară a lucrărilor).

Bine ar fi fost ca în 1958, conducerea gospodăriei noastre să ne fi creat condiţii mai bune de lucru care să ne încurajeze a executa cu şi mai mult sîrg lucrările pe cele 500 ha ce ne revin. Ce s-a întîmplat însă? La 1 aprilie 1958, în gospodărie au fost organizate alte 10 brigăzi speciale. Acest lucru are o deosebită însemnătate, deoarece utilajul gospodăriei poate fi folosit de către mecanizatori cu randament mult mai mare, se pot obţine recolte sporite, la un preţ de cost redus. Numai că modul cum au fost organizate brigăzile speciale — condiţiile ce le-au fost create — a lăsat de dorit, atît în ce priveşte dotarea cu setul respectiv de maşini, cît şi repartizarea culturilor.

Brigăzii noastre a 11-a, i s-au repartizat 3 tractoare UTOS-22 şi 2 tractoare K.D.-35. Deoarece tractoarele acestea n-au fost reparate de noi înşine în cursul iernii, în campania de primăvară ele s-au defectat adesea, încît în unele zile am fost nevoiţi să lucrăm numai cu 3 şi chiar cu 2 tractoare. Trebuie să subliniez că lucrurile s-au petrecut la fel şi în celelalte brigăzi „speciale" deşi, cum era firesc, au trebuit să execute lucrările la termen şi de cea mai bună calitate.

Îndeosebi una din nemulţumirile tractoriştilor din brigada mea (ca şi din alte brigăzi) constă în menţinerea unor tractoare K.D.-35 alături de cele UTOS, deşi în contractele încheiate **e vorba numai de UTOS-uri: se ştie doară, că randamentul tractoarelor** K.D. este mai scăzut decît al UTOS-urilor. De asemenea, în primăvara acestui an, în loc să ni se planifice din timp lucrările ce trebuiau executate, dispoziţiile de lucru au fost date **verbal** şi adesea schimbate doar la cîteva ore. Acest lucru a făcut ca uneori să fim nevoiţi a pierde ore preţioase de lucru, mutîndu-ne de pe o tarla pe alta.

Cu toate aceste greutăţi în campania de primăvară mecanizatorii din brigada noastră au muncit cu sîrguinţă şi au executat pregătirea terenului şi însămînţatul porumbului boabe, al celui de siloz şi 14 hectare cu floarea-soarelui, într-un termen mult mai scurt decît cel planificat. Am făcut şi grăpatul grîului de toamnă la timp şi lanurile promit a ne da o recoltă frumoasă.

Însfîrşit, trebuie să spun cîteva cuvinte şi despre pregătirea utilajului brigăzii noastre, necesar în campania de vară. Doi dintre mecanizatorii brigăzii au rămas să lucreze la întreţinerea culturilor folosind sapele rotative şi cultivatoare KRN, iar 3 au trecut la repararea maşinilor. Pînă acum, am reparat două combine. Ni s-a repartizat însă şi o combină autopropulsată EMAG, căreia îi lipsesc cutia de viteză şi diferenţialul. În plus, ni s-au mai repartizat două combine şi o secerătoare-legătoare. Ne întrebăm însă în aceste zile cu ce vom trage combinele C 1 sau secerătoarea-legătoare, de vreme ce două tractoare K.D.-35 nu pot lucra încă de la 2 mai? (unul consumă ulei prea mult, iar altul are defectă cutia de viteză). Piese de schimb noi nu ni s-au dat, iar cele vechi nu sînt recondiţionabile.

Noi, mecanizatorii din brigada specială a 11-a, socotim că asemenea lipsuri pot fi uşor înlăturate. Conducerea gospodăriei trebuie să analizeze însă mai atent dotarea cu maşini a brigăzilor speciale, modul cum ni se înmînează planurile de lucru şi cum sîntem ajutaţi în muncă cu tot ce e necesar bunei desfăşurări a lucrărilor ce ni s-au planificat. Acest ajutor ar fi numai şi numai în interesul creşterii productivităţii muncii cu mijloace mecanizate, scăderii preţului de cost şi obţinerii unor cît mai importante sporuri de recolte la hectar.

LUCIAN BĂDESCU
şeful brigăzii a 11-a
speciale din G.A.S.-Jegălia,
regiunea Constanţa

NOTA REDACŢIEI

Privitor la sezisarea tov. Lucian Bădescu, că în brigăzile speciale de la gospodăria de stat Jegălia au fost repartizate şi tractoare K.D.-35 (care dau randamente mai slabe în producţie, faţă de UTOS-uri) subliniem că prin însuşi regulamentul de organizare al acestor brigăzi, trebuie să li se repartizeze şi cîte un tractor K.D.-35 (care poate lucra foarte bine în terenuri grele la arături, la lucrări de desfundat etc.). Cît priveşte volumul de lucrări pe care trebuie să-l execute **fiecare tractor în parte**, acesta se stabileşte de comun acord, în cadrul brigăzii. Esenţialul este ca cei 5 mecanizatori să execute mecanizat **toate** lucrările necesare pe cele 500 de hectare repartizate şi să-şi repare singuri utilajul.

Socotim că observaţiile tov. Lucian Bădescu, cu privire la grija pe care conducerea gospodăriei de stat trebuie să o acorde brigăzilor speciale, sînt întemeiate, ele putînd contribui la înlăturarea unor deficienţe, la folosirea mijloacelor mecanizate cu randamente optime. Totodată, pe această cale îi invităm pe toţi membrii brigăzilor speciale, ca şi pe ceilalţi mecanizatori din gospodăriile de stat, să ne scrie, spunîndu-şi cuvîntul în ce priveşte problemele ridicate de munca lor de fiecare zi, sugestiile ce vor face putînd fi deosebit de preţioase pentru folosirea tractoarelor şi maşinilor agricole cu întreaga lor capacitate de lucru.

Din UNIUNEA SOVIETICĂ

Televizorul pătrunde la sate

Colhoznicii din artelul agricol „Steagul roșu" din raionul Oktiabrski, Regiunea Autonomă Adîghé, duc o viață îmbelșugată. Ei se bucură din plin de binefacerile civilizației. În casa fiecărui colhoznic arde „lampa lui Ilici". În orele libere colhoznicii stau în jurul aparatelor de radio, ascultînd diferite emisiuni.

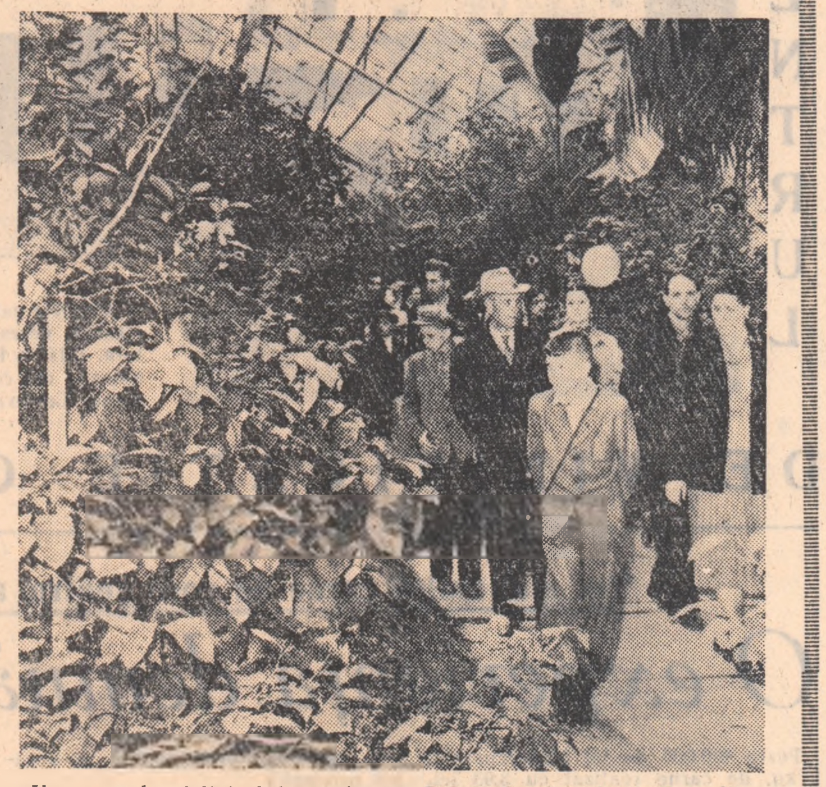
În cursul anului trecut 20 de familii din acest colhoz s-au mutat în case noi. 40 de colhoznici și-au cumpărat aparate de radio. Mulgătoarea Maria Kuț a primit pentru depășirea producției de lapte suma de 3.036 ruble. Ea și-a cumpărat un televizor.

Seara casa Mariei Kuț este plină de lume. Aici vin tovarășele ei de muncă și vecinii, ca să urmărească emisiunile celui mai apropiat post de televiziune.

Helicopterul în slujba sănătății oamenilor

Săteanca A. Moltagalieva din satul Nikitinka, raionul Ulanski, Kazahstanul de Est, era pe cale să nască. Viața fiindu-i în primejdie, femeia avea nevoie de asistența unor medici calificați. Organele sanitare au trimis în sat, cu helicopterul, pe medicul Dementieva. Helicopterul a luat-o pe Moltagalieva la bord și a transportat-o la centrul regional. Intervenția chirurgicală făcută la timp a salvat viața mamei și a trei gemeni — doi băieți și o fetiță.

În Kazahstanul de Est se folosește pe scară largă aviația sanitară. Acolo unde avioanele sanitare nu au condiții de aterizare, se trimit helicoptere.

Un grup de vizitatori la pavilionul R.S.S. Gruzine de la Expoziția Agricolă Unională

Sanatoriul colhozului

Colhozul „Lenin" din raionul Kirovsk, Osetia de Nord, este o gospodărie cu multe ramuri de producție. Anul trecut venitul bănesc al acestui colhoz a trecut de șase milioane ruble. Comitetul de conducere al colhozului cheltuiește sume însemnate de bani pentru construirea de clădiri obștești.

Pe malul stîng al Terekului s-a construit un palat cultural. În prezent sînt în curs de construcție un spital și o maternitate. În pitorescul defileu Alaghir, unde se află izvoare de ape sulfuroase, se termină construirea clădirii cu două etaje a sanatoriului colhozului. În actualul sezon își vor petrece aici concediul, trimiși de colhoz, peste două sute de oameni ai muncii de pe ogoare și de la ferme.

...ȘI APA A DOUĂ VIAȚĂ

Pusta de la Hortobagy cu mirajele sale...

„Această cîmpie e aidoma interiorului unui cuptor de ars varul. Iarba nu-i aici decît rădăcini. Vitele au păscut-o într-atîta, încît nu se mai vede nici măcar un fir din această pășune rasă acum pînă la glie... Iar hergheliile de cai, turmele de boi și de oi rătăcesc trist, fără să găsească nimic de ros; iată-le cum, de nevoie, pasc ierburi amare și ling pămîntul".

Marele scriitor realist ungur Zsigmond Moricz a scris aceste rînduri în 1935, într-unul din reportajele sale despre stepa de la Hortobagy. Așa arăta această regiune a țării în urmă cu numai 20 ani. Cît zăreai cu ochii, „o crustă sodică pîrjolită de dogoarea soarelui".

Azi acest ținut e de nerecunoscut. Vechiul vis a lui Istvan Széchenyi, care își imagina ziua cînd Tisa, în loc de a devasta, va da viață și va hrăni acest colț de lume — acest vis devine faptă. Dar a fost nevoie să se scurgă mai bine de 100 de ani, să se instaureze democrația populară, care, în cadrul primului cincinal, a lansat planul construirii Marelui canal de est și a barajelor. A fost o muncă titanică, dar voința omului a izbîndit. Pentru săparea acestui canal au fost scoși 10 milioane m.c. de pămînt. Azi, lung de 100 km. și larg de 40 m, canalul taie în două pămînturile veșnic însetate ale săracei stepe Hortobagy și cele ale regiunii Bakonszeg.

Așa au apărut crînguri, pajiști verzi, marea unduitoare a grîului, tarlalele de porumb înalt cît omul, culturile de orez străbătute de canalele lor caracteristice. Aceasta e noua față a stepei Hortobagy, dar al Marelui canal de est.

Dar nu numai peisajul, ci și viața și oamenii se schimbă. În urmă cu cîțiva ani, de pildă, cîțiva oameni au format o asociație de cultivare a orezului; în prezent acest grup a dat naștere cooperativei de producție „Miciurin" ale cărei pămînturi se întind pe mai mult de 402 ha. În departamentul Hajdu, se numără aproape 100 cooperative de producție agricolă, peste 120 asociații de producători specializate, 10 ferme de stat; numărul lor e în continuă creștere.

Peste tot unde trece Marele canal se desfășoară importante lucrări de irigație. În ultimul an, 23.000 ha. au primit apa binefăcătoare a Tisei.

O viață nouă se naște aci — și nu e vorba decît de începutul unei mari opere de transformare a naturii. După primul baraj, la Tiszalök, se va ridica un al doilea la Tiszabura și un al treilea la Csongrad — cu stăvilare, centrale electrice și canale de irigație. La sfîrșitul acestor considerabile lucrări de canalizare a Tisei, spectrul amenințător al secetei va fi alungat de pe o suprafață de 575.000 ha, adică mai mult de 10 la sută din pămînturile arabile ale Ungariei. Și în timp ce pămînturile acestea vor da o recoltă mult mai bogată, țara va dispune de un spor anual de 200 milioane Kwh curent electric.

Faza care urmează acum este săparea Marelui canal de vest. Irigația va intra în stăpînirea a încă 115.000 ha.

(Din „Revue Hongroise")

Acord între U. R. S. S. și S. U. A. cu privire la convocarea experților pentru studierea mijloacelor de înregistrare a exploziilor nucleare

In întreaga omenire a fost primită cu vie satisfacție vestea că Uniunea Sovietică și S.U.A. au ajuns la un acord cu privire la convocarea la 1 iulie la Geneva a consfătuirii experților pentru studierea mijloacelor de înregistrare a exploziilor nucleare.

Așa cum s-a mai anunțat, guvernul sovietic pornește de la ideea că lucrările experților vor fi terminate în timpul cel mai scurt (3—4 săptămîni) și că în urma acestora se va ajunge la un acord asupra încetării experiențelor cu arma nucleară de către toate puterile care dispun de această armă.

S-a ajuns la un acord și în ceea ce privește componența consfătuirii experților: pe de o parte experți din S.U.A., Marea Britanie și Franța, iar pe de altă parte experți din U.R.S.S., Cehoslovacia și Polonia.

In ce privește participarea la lucrările consfătuirii a experților altor țări, guvernul sovietic și-a exprimat regretul că în actualul stadiu al tratativelor nu s-a ajuns la un acord ca experții Indiei să participe chiar de la începutul lucrărilor consfătuirii. De asemenea, guvernul sovietic nu obiectează ca secretariatul O.N.U. să fie atras la deservirea tehnică a consfătuirii experților și ședințele să fie consemnate în procese verbale.

Peste 2 săptămîni deci, consfătuirea experților va începe. Popoarele doritoare de pace din lumea întreagă își exprimă nădejdea că aceste lucrări se vor încheia cu succes, că ele vor servi ca bază pentru încheierea acordurilor asupra încetării experiențelor cu arma nucleară. Conferința de la Geneva a experților înseamnă un nou pas înainte pe calea înlăturării pericolului unui război atomic.

Uneltiri imperialiste în Liban

De la începerea răscoalei populare din Liban a trecut mai mult de o lună. Nimeni nu poate tăgădui că această revoltă are un larg caracter popular și este îndreptată împotriva cercurilor conducătoare prooccidentale.

Victoriile răsculaților împotriva trupelor guvernamentale au fost încă de la început strălucite. Ei stăpînesc în momentul de față trei sferturi din teritoriul Libanului.

De mult — dacă n-ar fi primit ajutor străin — guvernul Sami Solh ar fi fost înlăturat de la cîrma țării. Cît de „siguri" sînt guvernanții libanezi de situație se desprinde și din următorul fapt: președintele Libanului, Camil Șamun a depus la cîteva bănci elvețiene pe numele său și al familiei sale, 300.000 de dolari și 127 valize cu lucruri de valoare.

Imperialiștii s-au gîndit că un asemenea „prieten" ca actualul guvern libanez nu poate fi lăsat singur. Cu atît mai mult cu cît în joc era și interesul lor. Libanul este doar punctul unde se termină conductele petrolifere ale monopolurilor engleze și americane prin care sînt pompate anual peste 30 milioane tone de petrol. Ca atare, pe față sau pe ascuns au început să trimită arme în Liban, și se pregătesc să trimită acum „un număr limitat" de tancuri și avioane.

De curînd a fost dat pe față un nou plan imperialist de intervenție în Liban. Planul ar urma să fie îndeplinit dacă situația din Liban nu se va schimba în sensul dorit de Anglia și Statele Unite. Este vorba de debarcarea a 3.000 de marinari de către flota a 6-a americană și de ocuparea părții de sud a țării de către parașutiști americani și englezi.

După cum se vede, complotul imperialist împotriva Libanului ia amploare. Urzelile ce se țes, încercările de a folosi situația internă din Liban pentru o intervenție din afară pot avea urmări grave pentru pacea Orientului apropiat.

—o—

Distruge „argumentele"

COLONIALISTUL: Ce mă fac? Pretutindeni mi se distrug argumentele cele mai convingătoare.

Extinderea suprafeței terenurilor irigate și valorificate în Stepa Flămîndă

De curînd a fost publicată o hotărîre a Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la extinderea pînă în anul 1966 a suprafeței terenurilor irigate și valorificate în Stepa Flămîndă (Uzbekistan și Kazahstan) la 380.000 ha, iar în stepele Dalverzin și Samgar, precum și în raioanele regiunii Leninabad din Tadjikistan — la 50.000 ha.

Stepa Flămîndă ocupă în sudul Kazahstanului și în nord-vestul Uzbekistanului o suprafață de circa 10.000 km^2. O parte considerabilă a Stepei Flămînde a și fost irigată: este vorba de marea regiune cultivatoare de bumbac în care au luat ființă peste 100 de colhozuri și sovhozuri.

După cum se subliniază în hotărîre, se înființează o Direcție generală interrepublicană unică pentru problemele irigării și valorificării terenurilor înțelenite din Stepa Flămîndă.

Toată grija bunei desfășurări a muncilor de recoltare

(Urmare din pag. 1-a)

za mașinile noi puse la dispoziție de către industria noastră socialistă.

In scopul folosirii întregii capacități de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole, e necesar ca fiecare S.M.T. și gospodărie de stat să întocmească din vreme planuri operative de recoltat, în care să se prevadă pentru fiecare agregat în parte graficul lucrărilor ce vor fi executate, viteza zilnică de lucru, ruta de deplasare etc. De o mare însemnătate pentru folosirea mașinilor cu randamente înalte este organizarea din vreme a cuplurilor și agregatelor de 2 secerători-legători, o secerătoare-legătoare, — grablă mecanică — dezmiriștitor sau de 2 batoze acționate de un tractor. In unitățile unde astfel de agregate sînt folosite pe scară largă (ca de exemplu la S.M.T. Gottlob, regiunea Timișoara, S.M.T. Cobadin, regiunea Constanța, gospodăria de stat Dragalina, regiunea București, etc.) lucrările de recoltat se execută într-un timp scurt și se obțin importante economii.

Nu trebuie pierdut însă din vedere nici o clipă că odată cu recoltatul trebuie să se facă și dezmiriștitul sau arătura de vară, lucrări deosebit de importante pentru recolta viitoare. Pentru aceasta este necesar să se organizeze cît mai multe schimburi de noapte la tractoare, și să se folosească pe scară largă — acolo unde este nevoie și atelajele.

Un rol de mare importanță în buna desfășurare a muncilor de vară, îl are organizarea temeinică a treierișului, care trebuie început cel mai tîrziu la cinci zile de la secerișul păioaselor. Conducerile unităților agricole de stat și comitetele executive ale sfaturilor populare au datoria să ia măsuri din vreme, în vederea organizării ariilor și pentru începerea lucrărilor de treieriș la timp. Acolo unde există posibilități, e bine să se organizeze cît mai multe arii electrificate ca astfel, lucrîndu-se ziua și noaptea, treierișul să fie grăbit cît mai mult.

După cum se vede, în următoarele săptămîni oamenii muncii de pe ogoare vor trebui să execute lucrări de care depinde însăși asigurarea pîinii poporului muncitor. Succesul depinde de hărnicia cu care vom pregăti temeinic mijloacele necesare recoltării. Este necesar ca în aceste zile, inginerii și tehnicienii agricoli să-și mobilizeze pe mecanizatori, colectiviști, întovărășiți etc. să ia toate măsurile tehnico-organizatorice ce se impun, ca fiecare bob din noua recoltă de cereale a acestui an, să fie strîns de pe cîmp și transportat la magazii. Odată cu lucrările de recoltat nu trebuie însă scăpată din vedere nici întreținerea culturilor, acțiune tot atît de importantă pentru asigurarea unor recolte bogate.

SPORT

In ultima etapă a campionatului republican de fotbal s-au înregistrat următoarele rezultate: Dinamo București-C.S. Oradea 3-0; C.C.A.-C.S. Tg Mureș 3-0; Petrolul-Progresul 2-1; U.T.A.-Rapid 2-1; Jiul-Dinamo Cluj 4-0.

Lupta pentru cucerirea primului loc a rămas deschisă, pînă la disputarea partidelor restante dintre Știința Petrolul; Știința-Progresul și Știința Steagul Roșu. Echipele C.S. Tg. Mureș și C.S. Oradea ocupînd locurile 11 și 12 în clasament vor retrograda în divizia B.

ȘCOALA POMICULTORILOR

Pitorescul văii Dîmboviței îl poate gusta cu adevărat numai acela care călătorește primăvara pe aceste meleaguri. De la chei, rîul eliberat de încleștarea zidurilor de piatră ale munților își poartă apele spre cîmpie, străjuit de o parte și de alta de dealuri domoale. Sus pe culmi, apar ca o fășie neîntreruptă, verde închis, masivele păduroase, mai jos spre poale, se înfățișează ochiului livezile.

In acest ținut pitoresc, la depărtare de circa 30 de km de Tîrgoviște, se află stațiunea experimentală pomicolă Voinești, unul din avanposturile științei agricole. Un grup de căsuțe și o mînă de cercetători din care majoritatea tineri. Roadele muncii lor entuziaste nu întîrzie să se arate. Metodele agrotehnice pomicole experimentate și verificate aici, sînt însușite de numeroși pomicultori din împrejurimi.

LOTUL DEMONSTRATIV — MIJLOC DE RASPÎNDIRE A ȘTIINȚEI

Iosif Iova din Gemenea este un bătrînel sfătos trecut de 60 de ani. Ca mulți alți țărani din comună a moștenit din tată în fiu, o mică livadă alcătuită mai ales din meri. Pomii neîngrijiți produceau fructe foarte rar și atunci puține și de slabă calitate. Intr-o stare asemănătoare se găseau livezile celor mai mulți pomicultori de aici; o parte din ei se hotărîseră chiar să scoată pomii roditori.

Acum vreo doi ani, pe toamnă, a început să vină în comună din ce în ce mai des tov. ing. Moruju însoțit de un grup de specialiști de la stațiunea pomicolă Voinești. Au stat de vorbă cu oamenii, arătîndu-le că pomii pot fi repuși pe rod cu ajutorul agrotehnicii. Cîțiva au căzut la învoială să se organizeze în livada lor cîte un mic lot demonstrativ, unde tehnicienii stațiunii au executat principalele lucrări cerute de agrotehnica pomicolă. Printre aceștia s-au numărat și Pavel Simion și Victor Toader, vecinii lui moș Iosif. La rîndul lor, ei au încercat să-l convingă și pe Iosif Iova să facă la fel, dar n-a fost chip. „Dacă anul o fi bun se fac poame și fără agrotehnică" — o ținea el morțiș.

In vara următoare lui moș Iosif aproape că nu-i venea să-și creadă ochilor. La vecinii săi pomii fructiferi aveau frunzișul bogat, sănătos, purtînd rod destul de bun deși timpul nu fusese prea prielnic pentru fructe. La el, livada cu pomii arși de făinare și rapăn și fără nici un fruct. Știți care a fost urmarea? Incepînd de astă primăvară, Iosif Iova a aplicat și el regulile agrotehnice pomicole, a arat și îngrășat pămîntul în livadă, a făcut tăieri și stropiri împotriva dăunătorilor.

Cam la fel s-au petrecut lucrurile și în celelalte sate și comune dimprejurul stațiunii. Conferințele, metodele verbale și vizuale de răspîndire a științei nu au fost îndeajuns la început pentru a înfrînge neîncrederea oamenilor. Calea cea mai eficace și cea mai directă s-a dovedit a fi organizarea loturilor demonstrative în livezile țăranilor muncitori. Pe primele loturi, lucrările au fost făcute de specialiștii stațiunii, căutîndu-se să se demonstreze astfel necesitatea aplicării principalelor măsuri agrotehnice pomicole: lucrarea și întreținerea solului, folosirea îngrășămintelor, aplicarea diferențiată a tăierilor și combaterea bolilor și dăunătorilor. Incurajați de rezultatele promițătoare obținute, pomicultorii deținători de loturi au prins gust pentru metodele agrotehnice, și le-au însușit și au început să le aplice singuri. De la ei au învățat vecinii lor și în felul acesta s-au propagat în rîndul țăranilor muncitori metodele agrotehnice pomicole. La începutul lui 1956 cînd a fost pornită acțiunea de înființare a loturilor, existau împrejurul stațiunii numai 18 loturi demonstrative; anul trecut numărul lor a ajuns la peste 135 cuprinzînd 32,27 hectare. Printre pomicultorii care au adevărate livezi model ce pot rivaliza cu cele ale stațiunii, se numără Alexandru Andrei, Ion Bucura și Dumitru Marinescu din Cîndești-Vale, Stan Troneci și Ovidiu Popescu din Gemenea, G. Motoiu, Onea Vasile și Ion Cojocaru din Voinești. Acesta din urmă, primul lotist din Voinești, a izbutit să obțină pînă acum în fiecare an recolte constante de circa 100 kg mere la pom. Pentru pomicultorii din satele și comunele din-prejurul stațiunii loturile experimentale înseamnă școala unde au deprins încetul cu încetul mînuirea metodelor agrotehnice pomicole.

„CINE ȘTIE POMICULTURA, CIȘTIGĂ"

Munca dusă de cercetătorii stațiunii pentru răspîndirea metodelor agrotehnice pomicole îmbracă aspecte foarte variate. Cursuri de iarnă în cadrul cărora au fost organizate cercuri pomicole, conferințe la căminele culturale, demonstrații practice și întîlniri cu țăranii muncitori în stațiune sau pe loturile cele mai bine organizate. Deosebit de instructiv și original a fost concursul „Cine știe pomicultură cîștigă" inițiat de cercetătorii stațiunii cu sprijinul școlii de ucenici pomicoli din Voinești. Concursul a fost organizat astă primăvară prin martie cu prilejul diferitelor programe artistice date la căminul cultural. Cei mai buni elevi pomicultori au răspuns întrebărilor puse în legătură cu modul de aplicare a principalelor măsuri agrotehnice pomicole. Concursul a fost urmărit cu deosebită atenție de sute de țărani muncitori care au avut astfel un minunat prilej de a-și îmbogăți cunoștințele.

— Este foarte adevărat că cei ce știu pomicultură cîștigă — mi-a răspuns țăranul muncitor Gogu Tache din Voinești, care a asistat la concurs. Acum cîțiva ani mă bătea gîndul să scot merii din grădină deoarece ocupau locul degeaba, erau răpănoși, făceau flori dar fructe ioc. Intr-o bună zi tov. ing. Șuta de la stațiune mi-a văzut livada spunîndu-mi că pomii pot fi puși pe rod dacă-i ascult sfatul. Ne-am învoit astfel: eu să ar și să îngraș terenul cu gunoi de grajd, iar specialiștii de la stațiuni să execute tăierile și stropirile. Drept să spun la început mi se rupea inima văzînd cum se făceau tăierile, — „Nea Gogule, pomii ăștia despuiați or să te umple de parale" — îmi ziceau mai mult în glumă vecinii care nu-și făcuseră lot. Și fără să-și dea seama nu spuneau decît adevărul.

...Acum Gogu Tache are o mîndrețe de livadă. Terenul arat și bine întreținut. Pomii cu trunchiurile văruite, cu frunziș bogat, încărcați de fructe sănătoase fără urmă de rapăn sau atac de dăunători. A executat singur toate lucrările, bineînțeles îndrumat îndeaproape de tehnicienii stațiunii. De la fiecare măr se prevede de pe acum o recoltă de cel puțin 100 de kg fructe. Și desigur că și cîștigul pe care-l va obține va fi pe măsura bogăției rodului.

PRIVIRE IN VIITOR

Pe lîngă munca de răspîndire a științei în rîndul pomicultorilor, cercetătorii stațiunii își îndreaptă atenția spre rezolvarea problemelor de perspectivă, ridicate de consfătuirea de la Constanța, cu privire la refacerea și dezvoltarea pomiculturii. Astfel, laboratorul de selecție urmărește crearea unor hibrizi valoroși mai ales la măr, specie cu mari posibilități de dezvoltare în acest bazin pomicol. Obiectivele principale: rezistența la ger și uscăciune, la boli și în primul rînd la rapăn și făinare, productivitate mare, calitate. Dintre hibrizii încercați se remarcă la măr cei obținuți între soiurile Ionathan și Crețesc, Crețesc și Gravenstein, Ananas și Crețesc, Ionathan și Mașanschi și alții. De remarcat că la crearea fondului de hibrizi au fost folosite 60 de soiuri locale de măr și păr.

Lucruri interesante am văzut și la celelalte laboratoare ale stațiunii. La cel ce se ocupă cu înmulțirea pomilor, condus de tov. Tudosescu, se încearcă să se găsească pe cale experimentală cei mai buni port altoi, tehnica cea mai indicată pentru formarea coroanei pomilor, asolamentul potrivit în pepinieră ș.a.m.d. Nu se poate trece cu vederea faptul că anul trecut pepiniera stațiunii a produs circa 30.000 de pomi altoiți de calitate, care au fost dirijați în sectorul socialist și individual. Intovărășiții din Voinești, bunăoară, au plantat circa 12 ha cu meri din soiurile raionate, produși în pepiniera stațiunii. Am vizitat și livada model a stațiunii formată din meri Ionathan, am urmărit cu mult interes și experiențe de agrotehnică referitoare la dozele și felul îngrășămintelor, la lucrările solului etc. Am aflat de asemenea, de rezultatele minunate pe care le-a dat în combaterea rapănului noul produs romînesc numit merfozin.

Despre munca cercetătorilor de la I.C.A.R. Voinești se mai pot scrie încă multe. Spațiul nu-mi permite însă să vorbesc despre toate. Doresc să mai amintesc doar atît: colectivul acestei stațiuni se găsește pe o cale bună care, în condițiile dezvoltării sectorului socialist al agriculturii, va contribui într-o măsură tot mai mare la continua dezvoltare a pomiculturii în această parte a țării.

N. FLORIAN

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1, București, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".